

Avantprojecte de llei de modificació del Codi civil de Catalunya en matèria de suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones

Exposició de motius

I. Presentació

La Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, aprovada per Nacions Unides el 13 de desembre de 2006 (en endavant, la Convenció), està en vigor a Catalunya des del 3 de maig de 2008. Aquesta norma supera el model exclusivament mèdic i rehabilitador de la discapacitat i introdueix un canvi de paradigma en la concepció de la capacitat, en acollir el model social que està basat en els drets, la dignitat i l'autonomia de totes les persones. El model social, en contraposició a l'anterior, que posava èmfasi en les mancances que comporta la discapacitat, posa l'accent en les barreres que la societat oposa a l'autonomia i la llibertat de la persona amb discapacitat. I d'aquí que l'article 1, paràgraf segon de la Convenció digui que "Dins les persones amb discapacitat s'hi inclouen les que tenen deficiències físiques, mentals, intel·lectuals o sensorials a llarg termini que, en interactuar amb diverses barreres, poden impedir la seva participació plena i efectiva en la societat, en igualtat de condicions amb les altres.". L'article 12 de la Convenció (intitulat "Igual reconeixement com a persona davant la llei") assenyala que els estats part reafirmen que les persones amb discapacitat tenen dret al reconeixement de la seva personalitat jurídica i reconeixen que tenen capacitat jurídica en igualtat de condicions amb les altres en tots els aspectes de la vida. Tota persona major d'edat té, per tant, capacitat jurídica per ser titular de drets i obligacions i també per exercir-los. Aquesta capacitat no es pot restringir per raó de cap discapacitat.

La Convenció aposta per l'autonomia de la persona i passa d'un model de substitució de la voluntat a un model de suport en la presa de decisions. Per això, obliga els poders públics i les administracions a oferir i crear els mitjans de suport per prendre les decisions que permetin a les persones amb discapacitat desplegar les seves habilitats i capacitats respectant llur dignitat, autonomia individual, voluntat i preferències. A més, la Convenció reconeix específicament que les dones amb discapacitat estan subjectes a múltiples formes de discriminació, per la qual cosa calen mesures específiques perquè puguin gaudir plenament i en igualtat de condicions dels seus drets (article 6). S'ha de garantir que les dones i les nenes accedeixen en igualtat d'oportunitats al dret de suport, i assegurar que es prenguin les mesures necessàries per erradicar qualsevol tipus de discriminació que els pugui afectar en l'exercici dels seus drets. Aquest component addicional de discriminació també es pot predicar de les persones amb discapacitat lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals, transgènere i intersexuals.

El nou paradigma implica canvis de fons, no només en la concepció de la capacitat, sinó també en el règim dels suports als quals poden accedir les persones majors d'edat per exercir la seva capacitat, atès que les institucions de protecció –la tutela, la curatela i la potestat parental prorrogada i rehabilitada–, vigents fins fa ben poc, no són adequades perquè no tenen en compte la voluntat i l'autonomia de la persona; a més, comporten la substitució o limitació de la seva voluntat.

Això no obstant, convé recordar que, des de la recuperació de la competència legislativa, el dret civil català ha anat evolucionant pel que fa a la configuració i el règim de les institucions

tutelars i de suport. La Llei 39/1991, de 30 de desembre, de la tutela i institucions tutelars fou la primera a tot l'Estat a reconèixer la delació voluntària dels càrrecs tutelars. Posteriorment, la Llei 9/1998, de 15 de juliol, del Codi de família va reforçar els nomenaments tutelars no testamentaris (autotutela) i va dotar de més substantivitat la tutela de persones amb discapacitat (incapacitades), en obligar les persones que n'exercien la tutela a fer tot el que calgués per aconseguir el major grau possible de recuperació de la seva capacitat. No va ser, tanmateix, fins a l'entrada en vigor del llibre segon del Codi civil de Catalunya que el dret civil català es va fer ressò dels principis recollits a la Recomanació 99 (4), de 23 de febrer de 1999, del Comitè de Ministres del Consell d'Europa sobre els principis relatius a la protecció jurídica de les persones adultes incapacitades. En efecte, aquesta recomanació subratllava la necessitat d'assegurar que els règims que impliquen la modificació judicial de la capacitat d'obrar siguin interpretats restrictivament, segons els principis de subsidiarietat, mínima intervenció i proporcionalitat. A més, el llibre segon també flexibilitza la resposta jurídica davant la pèrdua progressiva de facultats cognitives i volitives de la persona, en donar carta de naturalesa al poder en previsió d'una situació de pèrdua de capacitat i incorporar mecanismes de suport de caràcter judicial al marge del procediment de modificació judicial de la capacitat, com ara l'assistència. Així mateix, estableix per primer cop que en l'exercici de càrrecs tutelars s'han de respectar els desigs de la persona, d'acord amb la seva capacitat natural.

Finalment, el Decret llei 19/2021, de 31 d'agost, pel qual s'adapta el Codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat, davant l'eliminació dels procediments d'incapacitació per part de la Llei 8/2021, de 2 de juny, per la qual es reforma la legislació civil i processal per al suport a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica, estableix un règim de suports a l'exercici de la capacitat jurídica coherent amb la Convenció, que pren com a model l'assistència ja regulada al llibre segon del Codi civil de Catalunya i l'adapta a la nova situació d'eliminació dels processos de modificació judicial de la capacitat. Amb fonament en el principi de respecte a la voluntat i autonomia de la persona, el Decret llei elimina les institucions que comporten substitució i representació legal de les persones majors d'edat, i fixa el règim mínim del suport que és l'assistència –a la qual es pot arribar a través de la via extrajudicial, voluntària, o bé de la via judicial–, alhora que declara extingides la tutela, la curatela i la potestat parental prorrogada i rehabilitada.

El Decret llei esmentat va néixer com a provisional, per evitar el buit que es podia derivar de la desaparició dels procediments de modificació judicial de la capacitat i de la necessitat de determinar el suport que es podia constituir per tal de donar resposta a les situacions que es produeixin a partir de l'entrada en vigor dels nous procediments de provisió de suports a l'exercici de la capacitat, i per establir la revisió dels que ja hi ha. Com s'explica en l'exposició de motius del Decret llei, s'era conscient de la seva necessitat, a l'espera que la Comissió de Codificació de Catalunya acabés els treballs que estava duent a terme sobre els suports a l'exercici de la capacitat de les persones majors d'edat, per adaptar el Codi civil als principis de la Convenció. Precisament, en aquesta línia, el Govern es va comprometre a presentar un projecte de llei en matèria de suports a l'exercici de la capacitat jurídica (disposició final segona) i a completar el panorama jurídic català en aquesta matèria.

El text que ara es presenta constitueix el desplegament normatiu i articulat dels principis, el règim i els diferents tipus de suports que s'ofereixen a les persones majors d'edat amb discapacitat per tal que puguin exercir la capacitat jurídica d'acord amb la seva voluntat i

necessitats, que s'incorpora al títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya. Tot això, tenint en compte i respectant la voluntat de la persona concernida.

La Secció de Persona i Família de la Comissió de Codificació de Catalunya ja ha elaborat amb anterioritat un avantprojecte de llei que, a més d'altres mesures, regula l'adaptació dels capítols I i II de títol I del llibre segon del Codi civil de Catalunya, per tal d'incorporar explícitament a l'article 211-1 el dret a la capacitat jurídica en condicions d'igualtat. (Aquest Projecte està en tràmit parlamentari, publicat al BOPC número 457, de 19 de desembre de 2022).

El nou article 211-3, a més, declara que totes les persones poden exercitar per si mateixes els seus drets civils amb les mesures establertes per la llei en el seu benefici, d'acord amb la seva capacitat natural. Com a conseqüència, s'hi preveu que, a petició de la pròpia persona o d'una altra persona en el seu interès, es poden adoptar mesures d'assistència o de suport, per garantir l'exercici dels drets en situacions personals en què sigui convenient. En tot cas, les mesures han de ser conformes a la dignitat de la persona, n'han de respectar els drets, la voluntat i les preferències, són temporals i s'interpreten de manera restrictiva.

Per tal de comptar amb la participació de tots els sectors i de les persones físiques i jurídiques que dediquen el seu treball a l'àmbit de la discapacitat, es va endegar un procés participatiu i de consulta que tenia com a finalitat redactar les bases de la futura regulació dels instruments legals per al suport en l'exercici de la capacitat jurídica. L'11 de desembre de 2019, la Direcció General de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació va organitzar un taller participatiu sobre un primer esborrany de les bases de la reforma del Codi civil de Catalunya en matèria de suport a l'exercici de la capacitat jurídica, per tal de donar a conèixer les propostes a les entitats jurídiques i a les persones directament afectades, i als professionals de l'àmbit de la salut, els juristes i els membres de les administracions implicats, i que tots els agents implicats poguessin iniciar un diàleg participatiu. Com a resultat del taller participatiu, l'esborrany de les bases fou esmenat i moltes de les aportacions dels participants foren incorporades a la redacció final. A continuació, del 15 de juliol al 15 d'octubre de 2020, es va dur a terme un procés participatiu mitjançant el canal Participa.

El fruit de tot aquest procés foren les bases de la reforma del Codi civil de Catalunya en matèria de suport a l'exercici de la capacitat jurídica, que han estat els principis que han orientat el disseny de les reformes de les institucions del títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya. Atenent la Convenció, parteixen del dret al suport per a l'exercici de la capacitat jurídica en condicions d'igualtat, determinen les modalitats que pot revestir aquest suport i incorporen les salvaguardes proporcionades per prevenir els abusos, la influència indeguda i els conflictes d'interessos en la realització d'actes amb transcendència jurídica per part de la persona concernida; com indica la Convenció, aquestes salvaguardes han d'estar subjectes a una revisió periòdica feta per "una autoritat o un òrgan judicial competent, independent i imparcial" (article 12.4).

Amb posterioritat, i abans de l'aprovació definitiva de l'esborrany del Avantprojecte de llei, el Departament de Justícia, Drets i Memòria va tornar a convocar una nova ronda de participació dels col·lectius interessats, el dia 14 de maig de 2022. Les propostes i observacions rebudes en aquesta ocasió també foren incorporades al procés de redacció de l'Avantprojecte de llei al si de la Secció de Persona i Família de la Comissió de Codificació de Catalunya.

II. Sistemàtica del títol II

L'adaptació a la Convenció de les institucions que fins ara s'anomenaven de protecció de les persones –és a dir, del títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya– exigeix una remodelació completa i sistemàtica d'aquest títol, que parteix de la separació neta entre la situació de la minoria d'edat i la de les persones majors d'edat.

Segons els principis esmentats, la llei separa netament les institucions de protecció de les persones menors d'edat dels suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones majors d'edat, malgrat que formen part del mateix títol. Mentre que les persones menors d'edat estan protegides per la potestat parental i la tutela, sense oblidar l'autonomia gradual que van assolint d'acord amb la capacitat natural, les persones majors d'edat, autònomes sempre, tenen dret a comptar amb suports que els permetin exercir la seva capacitat jurídica, sense estar subjectes a cap potestat. Aquesta separació, no obstant, no és obstacle perquè alguns instruments jurídics siguin comuns, ateses les seves característiques, com ara la defensa judicial o el règim dels patrimonis protegits.

Sistemàticament, el títol II –que ara es titula “Les institucions de protecció i de suport a la persona”– es divideix en quatre capítols. El capítol primer abasta les institucions de protecció de les persones menors d'edat; el capítol segon es dedica a les mesures de suport a la capacitat jurídica; el capítol tercer és el destinat a les mesures transitòries de suport, i el capítol quart comprèn els patrimonis de persones amb discapacitat o en situació de dependència. Com s'ha expressat se separa clarament la situació de minoria d'edat de la de les persones majors d'edat. Però, alhora, es delimiten institucions que ja eren al llibre segon i que són comunes a ambdues; en tot cas, s'adeqüen tant terminològicament com pel que fa al contingut, als principis esmentats.

El capítol I, “Institucions de protecció de persones menors d'edat”, manté l'estructura, el contingut i la sistemàtica del llibre segon del Codi civil de Catalunya. A més de dividir aquest capítol sistemàticament en seccions i aquestes, quan és necessari, en subseccions, s'eliminen totes les referències a les persones majors d'edat, a la incapacitació i modificació judicial de la capacitat i a tot el que contradiu els principis de capacitat jurídica de totes les persones. Pel que fa a la resta, no es modifica el contingut de la regulació ni tampoc la configuració i naturalesa de les institucions tutelars, que continuen amb el caràcter familiar (tutela familiar) que les ha regides. No obstant això, s'ha mantingut la possibilitat d'encomanar la tutela a una persona jurídica –pública o privada– l'objecte de la qual sigui la protecció de les persones menors. S'estima que, sense perjudici de l'aplicació quan s'escaigui de les funcions tutelars de l'administració competent en matèria de persones menors desemparades, també hi pot haver casos d'infants o adolescents a qui cal establir una tutela perquè no tenen un entorn familiar o comunitari idoni, com per exemple quan les seves necessitats especials fan que calgui posar-los sota la tutela ordinària d'alguna entitat. D'altra banda, atès el caràcter residual que ha acabat tenint la curatela de persones menors emancipades, s'ha optat per suprimir-ne la regulació específica, i els casos en què podia ser aplicada, que sempre eren puntuals i no permanents, es reconduïxen a la defensa judicial, que és la institució adequada. Completen aquest capítol les regles generals de protecció de les persones menors desemparades, els principis de les quals es recullen per fer remissió a la normativa especial que les desenvolupa.

El capítol II, “Mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica”, és completament nou. Constitueix el nucli bàsic de la reforma i comporta l'assumpció i el desplegament del nou paradigma, basat en el dret de totes les persones majors d'edat, discapacitades o no, a la capacitat jurídica i a gaudir dels mitjans que en permetin l'exercici en igualtat de condicions.

Aquest capítol s'ha dividit en quatre seccions. La primera, dedicada als principis generals, conté les regles bàsiques i mínimes que presideixen tots els suports regulats, que són la versió positiva de la incorporació, a la norma civil catalana, dels principis de la Convenció. A les altres seccions es regulen els diferents suports que la llei delimita i que ofereix a les persones que hagin de fer-los servir i que els necessitin. Les regles generals dels suports i el seu règim es regula amb el detall necessari segons el tipus i les característiques de cadascun.

En general, atesa l'evolució de les institucions catalanes, els instruments i les normes, en aquesta llei es mantenen els suports que ja incorporava el llibre segon del Codi civil originari, com és el cas dels poders preventius, dels quals es fa una acurada regulació per clarificar-ne el règim, el tipus i l'assistència. Respecte d'aquesta darrera institució, s'incorporen les novetats introduïdes pel Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost –en particular, la constitució mitjançant escriptura pública notarial–, i es desplega la regulació de l'assistència per tal de facilitar-ne la constitució i aclarir-ne la configuració jurídica, per fer-los més eficaços i útils. Es completa el capítol amb la regulació de les salvaguardes, que són comunes a tots els suports.

III. Els suports

El suport per a l'exercici de la capacitat jurídica es desplega, com a regla general, en l'entorn familiar o comunitari de la persona concernida. Per això, la desaparició de la potestat parental prorrogada o rehabilitada des de l'entrada en vigor del Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost, en cap cas no suposa l'exclusió de les funcions de suport que normalment i de manera natural compleixen i aporten el pare, la mare i, en general, la resta de les persones que conformen el nucli familiar i social de la persona concernida. Ans al contrari, aquests comportaments, juntament amb els que duen a terme altres persones físiques i jurídiques que exerceixen les funcions de suport principalment –que no només– de les persones mancades d'un entorn familiar i social que les acompanyin, constitueixen un dels fonaments i principis dels suports a l'exercici de la capacitat que regula aquesta llei.

Una altra regla bàsica de la regulació és que l'exercici del suport no s'ha de fonamentar en cap cas en l'interès superior objectiu de la persona concernida, sinó en la seva dignitat i en els seus drets. En conseqüència, es reconeix que aquesta persona té dret a assumir riscos i a cometre errors, quan ha pogut tenir el suport adequat per prendre una decisió.

Aquest nou paradigma, que es fonamenta en el principi de respecte a la voluntat i l'autonomia de la persona, no exclou que puguin sorgir controvèrsies en la constitució i en el desenvolupament de l'exercici de les institucions de protecció a la persona menor d'edat i de suport a la persona major d'edat amb discapacitat. Per tal de facilitar-ne la gestió, es promou l'accés a mecanismes de resolució de conflictes, amb menció expressa de la mediació, institució regulada i arrelada al nostre país. A més de propiciar els acords entre les persones que exerceixen la tutela o entre qui sigui titular de la tutela i qui ho sigui de l'administració patrimonial, si han d'actuar conjuntament, els sistemes de resolució de conflictes faciliten la

comunicació entre les persones. Són espais de diàleg en què totes les persones, amb discapacitat o sense, poden expressar lliurement quina és la seva voluntat i les seves preferències. Per això, es considera convenient que la norma reculli aquest mecanisme també amb relació a la constitució i el desenvolupament dels suports a la capacitat jurídica de les persones majors d'edat amb discapacitat. D'altra banda, es manté la disposició introduïda per la Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit del dret privat, per la qual, si hi ha diverses persones que volen assumir la tutela d'una persona menor d'edat, l'autoritat judicial les pot derivar a una sessió prèvia sobre mediació de caràcter obligatori; aquesta regla s'aplica també a les controvèrsies que hi pugui haver en la constitució i el desenvolupament de l'exercici dels suports de la persona major d'edat amb discapacitat.

En la configuració dels suports –prenent com a model el comportament habitual de les persones en l'àmbit familiar, social i comunitari– es distingeixen els suports no formalitzats i els formals. Mentre que els suports no formalitzats són els que es desenvolupen al marge d'un procediment judicial o notarial establert legalment, els suports formals són els que es constitueixen en una escriptura pública o en una resolució judicial per al present i els que es disposen en un poder preventiu per al futur; és a dir, per a quan la persona els necessiti. Els dos tipus de suport poden coexistir.

IV. Els suports no formalitzats

Una part rellevant dels suports que necessiten les persones no requereix la intervenció d'una autoritat per poder exercir la seva capacitat jurídica en aquells àmbits en què els necessitin; per això, es presten i existeixen fora de les vies formals. És a dir, es desenvolupen en el dia a dia de la vida de la persona i comporten des de les cures –enteses en termes amplis– fins als acompanyaments, els consells i les ajudes en la presa de decisions, en la comunicació de la voluntat, en els actes d'administració ordinària i en d'altres de semblants que no requereixen de la formalitat de constitució ni de la intervenció de cap autoritat per a la seva efectivitat i existència. No es pot ignorar que una part important dels suports s'han prestat i es continuaran prestant fora de les vies formals. Per regla general, estem davant d'unes pràctiques socials que s'exerciten i es presten en l'àmbit familiar i comunitari, de gran valor social, que són molt efectives per garantir a la persona concernida l'exercici de la seva capacitat. La llei reconeix legalment l'efectivitat a alguns d'aquests suports que no tenen la intervenció de cap autoritat (judicial o notarial) i que, de fet, no la requereixen, la qual cosa en legitima l'actuació sense convertir-los en suports formals.

Com s'ha expressat, en una part important aquests suports són els que dona l'entorn familiar social o comunitari de la persona, però no només, en tant que també abasten els que presten les entitats públiques i privades que continuen desenvolupant una funció rellevant i ocupant un lloc destacat en aquesta configuració dels suports, en els casos en què la persona no té un entorn familiar, social o comunitari o no pot comptar-hi.

Així doncs, aplicant els principis de la Convenció, aquesta llei fa servir el terme “suports no formalitzats” per reflectir aquesta realitat i prescindeix intencionadament tant de la institució com de la terminologia de l'anomenada “guarda de fet” de les persones majors d'edat que s'utilitzava fins ara, ja que és contrària als principis de la Convenció, perquè suposa la

subjecció al guardador (a la persona major d'edat no se la protegeix, se l'ajuda). D'ara endavant, no es pot parlar de la guarda de fet de les persones majors d'edat, i les diferents actuacions i intervencions de terceres persones en l'esfera jurídica i fàctica de qualsevol persona major d'edat que comportin la prestació d'algun suport a l'exercici de la capacitat constitueixen una manifestació dels diferents i variats suports no formalitzats, als quals es reconeix eficàcia.

Pel que fa a l'abast, aquests suports no formalitzats poden afectar tant l'esfera personal com la patrimonial de la persona concernida i es poden prestar de manera continuada o bé puntual o esporàdica. En tot cas, la persona física o jurídica que assumeix la prestació del suport ha d'actuar amb diligència i lleialtat, i ha de respectar els drets i les preferències de la persona concernida. Poden consistir en el fet d'ajudar la persona concernida a comunicar la seva voluntat; aconsellar-la en la presa de decisions amb efectes jurídics, o concloure, d'acord amb els usos socials, els tràmits i actes d'administració ordinària propis de la persona concernida. Per dur a terme altres actes jurídics en nom de la persona concernida, cal la formalització d'un poder representatiu o la constitució d'una assistència notarial o judicial que permeti la representació de la persona assistida per a un acte concret o per a un conjunt d'actes durant un període de temps. A aquest efecte, la persona que presta un suport no formalitzat amb caràcter de continuïtat també pot sol·licitar la constitució judicial de l'assistència judicial.

A aquests suports els són aplicables les regles de les salvaguardes que conté la secció cinquena, per tal de prevenir els abusos, les influències indegudes i els conflictes d'interessos entre la persona que els presta i la persona concernida. Així, en qualsevol moment, l'autoritat judicial del ministeri fiscal –d'ofici o a sol·licitud de la persona a qui es presta suport, o a instància de qualsevol persona legitimada– pot requerir a la persona que presta el suport que li informi i que rendeixi comptes de la seva actuació.

V. Els suports formals

Es delimiten com a suports formals el poder preventiu i l'assistència, institucions ja vigents en la normativa civil catalana, el règim de les quals, en aquesta llei, es regula i configura completament. En tot cas, no s'ha d'oblidar que són la voluntat, els desitjos i l'autonomia de la persona els principis rectors de les institucions, raó que explica i justifica les possibles generalitats o abstraccions que es poden detectar en aquesta llei. Només en supòsits excepcionals, malgrat que n'hi hagi amb més freqüència de la desitjada, aquests suports comporten la imposició de la representació i del mateix suport sense la voluntat, tot i que, en la mesura del que es pugui, s'ha d'indagar quina hauria estat la voluntat hipotètica de la persona concernida, si hagués pogut expressar-la.

La secció tercera del capítol II conté el desplegament normatiu del poder preventiu. El poder preventiu és l'instrument de suport formal atorgat en escriptura pública pel qual una persona, el poderdant, planifica la seva voluntat i preferències davant la possibilitat d'estar en una situació de no poder comunicar-les, i nomena un o més representants, persones físiques o jurídiques, als quals faculta per tenir cura dels seus interessos personals o patrimonials. El punt de partida és una situació en què la persona que atorga aquest poder preventiu gaudeix de la capacitat natural per expressar la voluntat i els seus desitjos. La llei en fa una regulació acurada pel que fa al contingut, el règim i el desenvolupament de l'escriptura pública, així com dels requisits formals de l'atorgament, que calia explicitar per raons de

seguretat jurídica. El poder preventiu es regula en una doble modalitat (d'eficàcia immediata i d'eficàcia diferida). Coincideix amb la pràctica actual en el fet que el poderdant pot voler que el poder tingui vigència des del mateix instant que s'atorga, i que continuï tenint-la en un futur previsible de pèrdua de l'aptitud necessària per conèixer l'abast de l'actuació de l'apoderat, que és la modalitat més habitual; o bé que sigui un poder que només comença a funcionar quan es donen determinades circumstàncies, una de les quals pot ser la pèrdua sobrevinguda d'aquella aptitud. El punt bàsic d'aquestes dues modalitats és el mateix i gira sobre la pèrdua de l'aptitud i la seva acreditació. A partir d'aquesta dada operen les previsions que estableix el poderdant.

Es dedica la secció quarta d'aquest capítol II a la institució de l'assistència notarial i judicial, que, com va establir el Decret llei 19/2021, de 31 d'agost, és el suport formal tipus per exercir la capacitat jurídica en l'ordenament civil català. És una institució jurídica per mitjà de la qual la persona concernida té el suport d'una o més persones que l'assisteixen, amb eficàcia jurídica, en els àmbits, els actes i la resta de qüestions que s'estableixen expressament quan es constitueix. Convé remarcar que l'assistència no comporta en cap cas prescindir de la persona, que manté la seva intervenció.

Cal distingir l'assistència com a suport a la capacitat jurídica que regula el Codi civil de Catalunya, que es caracteritza perquè es constitueix formalment en escriptura pública o per sentència, de l'assistent personal de promoció de l'autonomia personal i d'atenció en les situacions de dependència regulades per normes especials. Aquesta última figura és una prestació social que es concedeix per una resolució administrativa dictada en el marc de la legislació de dependència i que es configura com un servei en què una persona realitza o col·labora en les feines de la vida quotidiana d'una persona dependent per tal de fomentar, promoure i potenciar que es pugui valer per si mateixa. És, per tant, una assistència que té un objecte i un abast molt diferent de l'assistència que regula el Codi civil de Catalunya.

La secció relativa a l'assistència notarial i judicial es divideix en tres subseccions. La primera, sobre les disposicions generals, recull les regles de definició, constitució, abast i funcions, i extinció. S'hi delimiten tres tipus d'assistència: la de col·laboració, que en defecte de qualificació es presumeix; la de codecisió, que requereix l'establiment exprés dels àmbits en què la persona que presta l'assistència ha d'actuar conjuntament o amb el consentiment de la persona assistida; i la representativa, que és excepcional –només es pot conferir amb caràcter permanent per a determinats tipus d'actes o de béns– i en la qual s'ha d'expressar si comporta una limitació de facultats de la persona assistida i si la persona que presta l'assistència necessita alguna autorització per a determinats actes. Així mateix, també es regula la designació preventiva, que permet a la persona major d'edat designar en escriptura pública la persona o les persones que designa, per al cas d'una futura constitució judicial d'assistència.

En la subsecció segona, es regula la manera en què es constitueix l'assistència constituïda per acord notarial de suport i se'n concreten les regles, entre les quals cal destacar la previsió de l'atorgament d'una acta prèvia. L'acta prèvia té com a finalitat preservar la intimitat de la persona concernida a fi que en la constitució notarial d'assistència només consti allò que és important perquè la persona amb discapacitat pugui actuar en el tràfic jurídic, sense al·ludir a les circumstàncies de la persona a qui es presta el suport. Aquesta llei subratlla, així, el paper del fedatari públic com a suport institucional. Es parteix del fet que amb la seva ajuda tècnica es pot aconseguir un instrument que distingeixi clarament els

diferents àmbits d'actuació i el tipus d'assistència que la persona concernida vol i necessita. Cal tenir en compte que per a diferents actes hi pot haver diferents tipus d'assistència.

La subsecció tercera es dedica a l'assistència constituïda judicialment i s'hi estableixen els requisits, els pressupòsits, el contingut i la designació de la persona que assisteix. Convé remarcar la novetat que suposa el pla d'assistència que s'ha de presentar quan es demana la constitució d'una assistència judicial, que es configura com el document en què han de constar els elements i les qüestions que, d'acord amb les circumstàncies i la voluntat de la persona concernida, s'han de tenir en consideració en el moment de constituir l'assistència concreta, per tal de determinar-ne l'abast i com ha de ser. Aquest pla d'assistència no ha de ser un obstacle perquè les persones puguin sol·licitar les mesures judicials que necessiten, però quan aquestes mesures les demanen altres persones legitimades és un instrument que pot ser molt útil per delimitar cada situació concreta i orientar l'autoritat judicial, atès que cada cas és un supòsit diferent que no es pot reconduir a un model estàndard i que s'ha de dissenyar a mida.

La secció cinquena està destinada a les salvaguardes, enteses com totes aquelles mesures adreçades a garantir el procés de designació del suport i, en particular, el seu desenvolupament. Es tracta de les regles que reclama l'article 12 de la Convenció i que són comunes a tots els suports "per impedir els abusos de conformitat amb el dret internacional en matèria de drets humans".

Les salvaguardes que recull aquesta llei són els diferents instruments jurídics que, al llarg de la història de les institucions jurídiques, s'han mostrat eficaços per vigilar el bon desenvolupament de les funcions de les persones que intervenen en la vida i els interessos d'altres i per prevenir que es produeixin danys o situacions de conflicte d'interessos, abús o influència indeguda.

De conformitat amb els principis esmentats (voluntat i preferències), la persona concernida és la que pot delimitar i confegir les salvaguardes quan constitueix un suport formal voluntari, i establir les que consideri oportunes. Així mateix, la mateixa persona concernida i les que estan legitimades per demanar la constitució d'un suport judicial són les que, en la petició d'establiment d'un suport judicial, poden proposar en el pla d'assistència les salvaguardes que estimin adequades a les circumstàncies de la persona concernida. En aquest sentit, les salvaguardes establertes quan es constitueix el suport són d'aplicació preferent. Quan no n'hi ha –i sempre que no s'hagin exclòs–, s'apliquen les que estableix la llei. Tanmateix, en algun cas es considera necessari establir determinades salvaguardes com a obligatòries, com ara la rendició de comptes final. Les salvaguardes tenen efecte des de la constitució del suport, al llarg de la seva vigència i fins que s'acaba l'actuació, però es poden modificar i són revisables.

Aquesta llei configura com a salvaguardes les regles sobre l'aptitud de la persona que ha de prestar el suport, el nomenament, la renúncia i la remoció, respecte a les quals es preveu que la persona pot arribar a excloure'n l'aplicació, atès que preval la voluntat i les preferències d'aquella, sempre que estigui lliure d'influències indegudes i no doni com a resultat un conflicte d'interessos. Altres salvaguardes, configurades com a mesures de garantia, són l'establiment de la prestació de caució, la pràctica d'inventari o la necessitat d'autorització judicial prèvia, o que la persona que assisteix en determinats actes hagi de comptar amb altres consentiments, que s'han de determinar sempre expressament.

L'òrgan de supervisió, que és obligatori en el cas dels poders preventius i de l'assistència notarial amb facultats representatives –excepte que les persones nomenades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o un parent en línia recta o colateral de tercer grau per consanguinitat–, té la funció de controlar el desenvolupament del suport encomanat a una o més persones, amb l'extensió i les facultats que es determinin en cada cas. El règim i les facultats les delimiten la persona concernida o l'autoritat judicial, en defecte de les quals són les que regula la llei.

En general, només la rendició de comptes final és obligatòria. Es pot establir una rendició de comptes periòdica, que en defecte de previsió s'ha de fer anualment. És aquesta una salvaguarda tradicional, d'especial relleu per evitar abusos i detectar possibles irregularitats. La rendició de comptes de l'assistència constituïda notarialment es fa davant de l'òrgan de supervisió i la de la constituïda judicialment, davant del jutjat competent.

Finalment, el règim de validesa dels actes jurídics realitzats amb un suport formal, que tècnicament és una salvaguarda, que es regula d'acord amb el nou paradigma sobre la concepció i l'exercici de la capacitat de les persones del que participen tots els ordenaments jurídics.

VI. Defensa judicial i patrimonis protegits

El capítol III, "Mesures transitòries de protecció i suport", recull el règim de la defensa judicial, que comporta el nomenament judicial d'una persona, de caràcter provisional, per intervenir en determinats supòsits relacionats en la norma. Atesa la seva naturalesa, aquesta institució és comuna tant per resoldre qüestions i afers relatius a les persones majors d'edat com per a les persones menors d'edat, i es considera útil mantenir-la perquè cobreix necessitats d'interès.

En la regulació que es fa en aquesta llei es recupera la naturalesa pròpia d'aquesta figura, que s'havia distorsionat a la pràctica. La institució de la defensa judicial no es pot fer servir com a substitutòria de la institució de protecció o de suport de què es tracti, quan s'ha presentat una situació en què sigui convenient acudir-hi. La defensa judicial és només una mesura transitòria per solucionar una situació excepcional o concreta de la persona (major o menor d'edat), per als supòsits que estableix la llei específicament, l'abast de la qual s'ha de concretar en cada cas.

Finalment, el capítol IV es destina al patrimoni protegit de persones amb discapacitat o en situació de dependència. La regulació actual del Codi civil de Catalunya es manté; només s'ha adaptat a la terminologia correcta per acomodar-la a la Convenció. D'altra banda, per evitar equívocs amb el concepte de la discapacitat en sentit civil, es fa esment exprés al fet que el grau de discapacitat que s'exigeix com a requisit per poder constituir el patrimoni protegit fa referència al certificat administratiu.

VII. Règim transitori, disposicions addicionals i disposicions finals.

El règim transitori es conté en cinc disposicions que regulen els criteris que s'han de seguir pel que fa a la normativa aplicable a la institució de la tutela de les persones menors d'edat i

a la que estigui vigent per a les persones majors d'edat en el moment que entri en vigor aquesta llei.

Pel que fa a les persones menors d'edat, atès que la regulació no s'ha modificat substancialment, el criteri és el de mantenir les tuteles constituïdes, que s'han de regir per les disposicions del capítol I del títol II del llibre segon en la redacció que els ha donat aquesta llei.

Respecte de les persones majors d'edat necessitades de suport per a l'exercici de la capacitat, convé distingir diverses situacions, tenint en compte el temps transcorregut des del Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost, ja que, si bé una part de les mesures fruit dels procediments de modificació judicial de la capacitat ja s'ha revisat i adaptat a la nova configuració o està en via de fer-se, encara en resten bastants que continuen sotmeses a les institucions derogades.

L'entrada en vigor d'aquesta llei comporta la instauració completa del nou règim de suports a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones majors d'edat, la constitució dels quals es demani amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei. Amb el propòsit de facilitar el trànsit a la nova regulació, es mantenen els terminis que va establir la disposició transitòria segona del Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost, que comencen a comptar de nou. La disposició transitòria tercera es dedica a les delacions fetes per la mateixa persona, i també manté íntegrament el criteri de la disposició transitòria tercera del Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost.

La disposició transitòria quarta es dedica als poders preventius i amb ella es vol superar la disparitat de règims que hi ha hagut fins ara, en què als atorgats des de 2011 calia fer exclusió expressa de la necessitat d'autorització judicial per a determinats actes, mentre que els anteriors es regien exclusivament pel que hagués disposat el poderdant. Per als poders preventius atorgats després de l'1 de gener de 2011, per tant, l'autorització judicial no és necessària si el poderdant no s'ha manifestat al respecte, règim pel qual opta inequívocament aquesta llei.

La disposició transitòria cinquena es refereix a la substitució exemplar, el règim de la qual s'ha adaptat a la nova situació de capacitat de totes les persones. En aquest sentit, s'estableix que les substitucions exemplars atorgades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei són vàlides i subsisteixen si compleixen els requisits formals i de contingut que estableix la nova regulació dels articles 425-10 a 425-14 del Codi civil de Catalunya.

La disposició addicional primera introdueix un règim de col·laboració entre l'Administració de justícia i les entitats del Tercer Sector d'Acció Social, a fi de facilitar l'aplicació de les mesures de la reforma. La disposició addicional segona estableix el deure dels poders públics de promoure la difusió de mecanismes de resolució alternativa de conflictes, com la mediació, entre d'altres, per evitar la incoació de procediments judicials de caràcter contenciosos en l'adopció de les mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones amb discapacitat.

Les disposicions finals primera, segona, tercera, quarta, cinquena i sisena contenen, respectivament, les modificacions de les disposicions dels llibres primer, segon, tercer,

quart, cinquè i sisè del Codi civil de Catalunya per tal d'adaptar-les, tant terminològicament com pel que respecta al contingut, al nou règim dels suports a l'exercici de la capacitat.

Per coherència amb els canvis regulats en aquesta llei, el Registre de nomenaments no testamentaris de suports a la capacitat jurídica passa a denominar-se Registre de nomenaments tutelars no testamentaris de suports a la capacitat jurídica, de conformitat amb el que estableix la disposició final setena d'aquesta llei.

La disposició final vuitena aclareix que totes les referències que qualsevol normativa vigent faci a la tutela, la curatela i la potestat parental prorrogada o rehabilitada per a persones majors d'edat s'ha d'entendre que es fan al nou règim de mesures de suport a les persones amb discapacitat dels capítols 2 i 3 del títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya.

La disposició final novena estableix el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, que és als sis mesos de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article únic. Modificació del títol II del llibre segon del Codi Civil de Catalunya
Es modifica el títol II del llibre segon del Codi Civil de Catalunya, que passa a tenir la redacció següent:

Títol II. Les institucions de protecció i de suport a la persona

Capítol I. Institucions de protecció de persones menors d'edat

Secció primera. Disposicions generals

Article 221-1. Funció de les institucions de protecció

1. La protecció de la persona menor d'edat que no està en potestat parental s'exerceix mitjançant la tutela i les altres institucions de protecció establertes legalment.
2. Les institucions de protecció responen a l'interès prevalent de la persona menor d'edat i s'exerceixen d'acord amb la seva personalitat i autonomia.
3. Quan l'exercici de les funcions de protecció es presti des de l'Administració pública, regeix preferentment la legislació específica en matèria d'infància i adolescència.

Article 221-2. Àmbits de protecció

Les funcions de protecció comprenen els àmbits de la cura de la persona menor d'edat, l'administració o defensa dels seus béns i interessos patrimonials i l'exercici dels seus drets.

Article 221-3. Deure d'exercici

1. L'exercici de les funcions de protecció és un deure. Té caràcter personalíssim. Només se n'admet l'excusa en els casos establerts per aquest codi.
2. Les persones titulars de les funcions de protecció només poden atorgar poders especials per a actes concrets o per a diversos actes de la mateixa naturalesa o referits a la mateixa activitat econòmica.

Article 221-4. Caràcter gratuït

1. L'exercici de les funcions de protecció és gratuït, llevat dels casos en què s'estableixi expressament una remuneració. Tanmateix, hi ha dret al reemborsament de les despeses i a

la indemnització per danys per raó d'aquest exercici, a càrrec del patrimoni de la persona menor d'edat.

2. En cas que les funcions de protecció les exerceixi l'Administració pública, els progenitors continuen obligats a prestar aliments als seus fills en el sentit més ampli, d'acord amb aquest codi i amb les disposicions específiques de la legislació en matèria d'infància i adolescència.

Article 221-5. Obligació d'escoltar i informar

Les persones titulars de les funcions de protecció, abans de prendre una decisió que afecti l'esfera personal o patrimonial de la persona menor d'edat, l'han d'informar i escoltar d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys.

Article 221-6. Control judicial

1. L'autoritat judicial, d'ofici o a instància del ministeri fiscal o de les persones que exerceixin la tutela, pot acordar, en qualsevol moment, les mesures que estimi necessàries per controlar el bon funcionament de la institució, sens perjudici de les mesures de control previstes pels progenitors de la persona menor d'edat.

2. L'autoritat judicial pot requerir la intervenció d'especialistes, que tenen la consideració d'auxiliars dels tribunals, per al seguiment de l'evolució i de les condicions de vida de la persona menor d'edat i amb relació a mesures de control de la gestió patrimonial.

Secció segona. La tutela

Subsecció primera. Disposicions generals

Article 221-7. Persones que s'han de posar en tutela

Les persones menors d'edat no emancipades que no estiguin en potestat parental s'han de posar en tutela.

Article 221-8. Formes de delació

1. La tutela es defereix per delació voluntària o judicial.

2. En la situació de desemparament, la tutela es defereix de la manera que estableixen les lleis i es regeix per les seves normes especials.

Subsecció segona. Delació voluntària

Article 221-9. Tutela deferida pels titulars de la potestat parental

1. Els titulars de la potestat parental poden ordenar la tutela de llurs fills menors no emancipats i establir normes d'actuació i mesures de control.

2. La delació de la tutela es pot fer mitjançant una escriptura pública, un testament o un codicil, de manera individual o conjunta, amb distribució de competències o sense.

Article 221-10. Concurrència de nomenaments o d'exclusions

En cas de concurrència de nomenaments o d'exclusions fets per les persones titulars de la potestat parental, es prefereix la voluntat de qui l'ha exercida en darrer lloc, sens perjudici, si s'escau, de l'eficàcia del nomenament del titular de l'administració especial dels béns que hagi fet l'altra persona i que ella mateixa hagi disposat per donació o a títol successori a favor de la persona menor d'edat.

Article 221-11. Substitució

1. En els actes de delació voluntària de càrrecs tutelars, es poden designar una o diverses persones substituïdes.
2. Si es designen substituïdes diverses persones i no s'especifica l'ordre de substitució, es prefereix la designada en el document posterior i, si n'hi ha més d'una, la designada en primer lloc.

Article 221-12. Inscripció

1. Les delacions de les tuteles atorgades en escriptura pública s'han d'inscriure al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suport a la capacitat jurídica.
2. La notaria en què s'autoritzi l'escriptura ho ha de comunicar d'ofici al Registre a què fa referència l'apartat 1, d'acord amb la seva normativa específica.

Article 221-13. Nomenament

1. Si es constitueix la tutela, l'autoritat judicial ha de nomenar les persones designades per les persones titulars de la potestat parental.
2. No obstant el que estableix l'apartat 1, ateses les circumstàncies del cas i a instància del ministeri fiscal o d'alguna de les persones cridades per la llei a exercir la tutela d'acord amb l'article 221-14, l'autoritat judicial pot prescindir d'aquella designació si s'ha produït una modificació sobrevinguda de les causes explicitades o que presumiblement es van tenir en compte en les formes de delació.

Subsecció tercera. Delació judicial

Article 221-14. Ordre de la delació

1. La designació correspon a l'autoritat judicial si no hi ha cap persona designada per un acte de delació voluntària, si no escau el seu nomenament o si s'excusa o cessa per qualsevol causa.
2. En el cas a què fa referència l'apartat 1, l'autoritat judicial prefereix per a la tutela:
  - a) Els ascendents de la persona menor d'edat.
  - b) En cas de mort del progenitor de la persona menor d'edat, el cònjuge o el convivent en parella estable del progenitor, si conviu amb la persona que s'ha de posar en tutela.
  - c) Els germans de la persona menor d'edat.
3. No obstant el que estableix l'apartat 2, si ho estima més convenient per als interessos de la persona menor d'edat, l'autoritat judicial, per mitjà d'una resolució motivada, pot alterar l'ordre establert o elegir la persona que ha actuat com a guardadora de fet, les que es presentin voluntàriament o una altra persona.
4. Si hi ha diverses persones que volen assumir la tutela, l'autoritat judicial, amb la finalitat que assoleixin un acord, les pot derivar a una sessió prèvia sobre mediació, de caràcter obligatori, perquè coneguin el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació. Si així ho acorden les parts, a les quals cal escoltar, la sessió prèvia pot continuar, en el mateix moment o en un de posterior, amb una exploració del conflicte que les afecta. Les parts poden participar en la sessió prèvia assistides per llurs advocats. Aquesta assistència és necessària si ho requereixen les parts o si així ho disposa l'autoritat judicial i s'ha de desenvolupar sempre amb ple respecte pels principis de la mediació i per la igualtat entre les parts.
5. Si no hi ha cap persona física que pugui assumir la tutela, o si ho estima més convenient per als interessos de la persona menor d'edat, l'autoritat judicial, per mitjà d'una resolució

motivada, pot designar persones jurídiques, públiques o privades, sense ànim de lucre, que la puguin assumir satisfactòriament.

Article 221-15. Tutela de germans

La tutela delada judicialment ha de recaure en una mateixa persona quan les persones menors d'edat siguin germanes, llevat que les circumstàncies justifiquin una resolució diferent.

Article 221-16. Separació de l'administració patrimonial

1. En constituir la tutela, l'autoritat judicial pot separar la tutela de la persona de l'administració dels béns, designar les persones que han d'exercir ambdós càrrecs i fixar-ne l'àmbit de competència.
2. Si el patrimoni assoleix una importància considerable o si es produeix una altra causa que ho faci necessari, l'autoritat judicial –d'ofici o a sol·licitud de qui sigui titular de la tutela, del ministeri fiscal o de la persona menor d'edat– pot establir una administració patrimonial i nomenar la persona administradora.

Article 221-17. Remuneració

1. Les persones titulars de la potestat parental –en l'acte de delació voluntària de la tutela– o l'autoritat judicial –en la resolució d'aprovació de l'inventari–, si escau, poden fixar una remuneració per a la persona nomenada tutora i, si escau, per a l'administradora patrimonial, sempre que el patrimoni de la persona menor d'edat ho permeti.
2. L'autoritat judicial pot modificar la quantia de la remuneració si és excessiva o insuficient, ateses les circumstàncies de la tutela, o si varia substancialment el patrimoni de la persona menor d'edat.

Subsecció quarta. Constitució i exercici de la tutela

Article 221-18. Persones obligades a promoure la constitució de la tutela

1. Les persones a què fa referència l'article 221-14 i les persones o institucions que tinguin en llur guarda una persona menor d'edat estan obligades a promoure la constitució de la tutela i responen dels danys i perjudicis que li causin si no la promouen.
2. L'entitat pública competent en matèria de protecció ha d'instar la constitució de la tutela de les persones menors d'edat desemparades que tingui a càrrec, si hi ha persones que la puguin assumir en el seu interès.
3. El ministeri fiscal ha de demanar la constitució de la tutela i l'autoritat judicial l'ha de disposar d'ofici si s'assabenten que hi ha alguna persona que s'ha de posar en tutela en l'àmbit de llur jurisdicció.
4. Tota persona que conegui la circumstància a què fa referència l'apartat 3 l'ha de comunicar a l'autoritat judicial o al ministeri fiscal.

Article 221-19. Aptitud per a exercir càrrecs tutelars

Poden ser titulars de la tutela o de l'administració patrimonial les persones físiques majors d'edat que no incorrin en cap de les causes d'ineptitud següents:

- a) Estar privades o suspeses de l'exercici de la potestat parental o de la guarda per resolució administrativa o judicial ferma, o haver-ho estat durant cinc anys.
- b) Haver estat remogudes d'una tutela per una causa que els fos imputable.
- c) Estar complint una pena privativa de llibertat.

- d) Estar en situació declarada de concurs i no haver estat rehabilitades, llevat que la tutela no inclogui l'administració dels béns.
- e) Haver estat condemnades per qualsevol delicte que faci suposar fonamentadament que no exercirien la tutela d'una manera correcta.
- f) Observar una conducta que pugui perjudicar la formació de la persona menor d'edat.
- g) Estar en situació d'impossibilitat de fet per exercir el càrrec.
- h) Tenir enemistat amb la persona menor d'edat, o tenir-hi o haver-hi tingut plets o conflictes d'interessos.
- i) No tenir mitjans de vida coneguts.

Article 221-20. Tutela per persones jurídiques

1. Poden ser titulars de la tutela les persones jurídiques sense ànim de lucre que es dediquin a la protecció de persones menors d'edat i que compleixin els requisits que estableix la llei.
2. Les persones jurídiques han de notificar a l'entitat pública competent el nomenament i el cessament com a tutores en el termini de quinze dies des que hagin tingut lloc.
3. Les persones jurídiques han d'assignar una o més persones físiques professionals perquè es responsabilitzin del benestar de la persona menor d'edat. Aquestes persones no poden incórrer en cap de les situacions d'ineptitud que estableix l'article 221-19.

Article 221-21. Exclusió per conflicte d'interessos

1. No poden ser titulars de la tutela ni de l'administració patrimonial, ni executores materials de les funcions tutelars, les persones físiques o jurídiques de naturalesa privada que estiguin en una situació de conflicte d'interessos amb la persona menor d'edat. En particular, no ho poden ser les que, en virtut d'una relació contractual, prestin serveis assistencials, residencials o de naturalesa anàloga a la persona menor d'edat.
2. No obstant el que estableix l'apartat 1, davant circumstàncies excepcionals, per necessitats de la persona menor d'edat, l'autoritat judicial pot autoritzar les entitats tutelars a prestar serveis assistencials i residencials.

Article 221-22. Excuses per a no exercir càrrecs tutelars

1. Es poden al·legar com a excuses per a no exercir càrrecs tutelars l'edat, la malaltia, la manca de relació amb la persona menor d'edat, les derivades de les característiques de l'ocupació professional de la persona designada o qualsevol altra que faci l'exercici de la tutela especialment feixuc o que el pugui afectar.
2. Les persones jurídiques es poden excusar d'exercir càrrecs tutelars si no tenen els mitjans humans i materials suficients per exercir-los adequadament o si les condicions de la persona menor d'edat que s'ha de posar en tutela no s'adeqüen a les finalitats per a les quals han estat creades.

Article 221-23. Al·legació i acceptació de l'excusa

1. L'excusa s'ha d'al·legar en el termini de quinze dies a partir de la notificació del nomenament. Si l'excusa sobrevé posteriorment, s'ha d'al·legar amb la màxima diligència possible.
2. La persona que s'excusa després d'haver acceptat el càrrec l'ha d'exercir fins que l'autoritat judicial accepti l'excusa.
3. L'autoritat judicial, simultàniament a l'acceptació de l'excusa, ha de nomenar una altra persona per exercir el càrrec.

4. L'acceptació de l'excusa comporta la pèrdua del que s'hagi donat o llegat en consideració al nomenament. Si l'excusa es produeix d'una manera sobrevinguda, l'autoritat judicial en pot acordar la pèrdua total o parcial, ateses les circumstàncies del cas.

Article 221-24. Caució

Abans de donar possessió d'un càrrec tutelar, l'autoritat judicial pot exigir caució a la persona designada per exercir-lo. En qualsevol moment i per una causa justa, la pot deixar sense efecte o modificar.

Article 221-25. Inventari

1. Qui exerceixi el càrrec tutelar i, si n'hi ha, el càrrec d'administració patrimonial ha de fer inventari del patrimoni de la persona menor d'edat, en el termini de dos mesos a partir de la presa de possessió del càrrec. El lletrat de l'Administració de justícia pot prorrogar aquest termini per causa justa fins a un màxim de dos mesos més.
2. L'inventari s'ha de formalitzar judicialment o notarial. En aquest segon cas, se n'ha de disposar una còpia en el jutjat que ha constituït la tutela.
3. El ministeri fiscal i la persona menor d'edat, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys, han d'ésser convocats per a la formalització de l'inventari.
4. Qui exerceixi el càrrec tutelar i, si n'hi ha, el càrrec d'administració patrimonial ha de facilitar l'accés a l'inventari a la persona menor d'edat, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys.

Article 221-26. Contingut de l'inventari

1. L'inventari ha de descriure amb detall els béns, els crèdits, les càrregues i els deutes que integren el patrimoni objecte de la tutela, incloent-hi, si escau, els béns l'administració dels quals hagi estat encomanada a una administració especial. Si la tutela o l'administració comprèn alguna empresa mercantil, s'hi ha d'incorporar també l'inventari i els darrers comptes anuals d'aquesta.
2. S'han de remoure del càrrec les persones que exerceixen la tutela i, si escau, l'administració patrimonial si no inclouen a l'inventari els crèdits que la persona menor d'edat tingui contra elles. Si l'omissió fa referència a un crèdit a favor seu, s'entén que hi renuncien.

Article 221-27. Dipòsit de valors i objectes preciosos

Qui exerceix el càrrec tutelar o, si escau, qui administra el patrimoni ha de disposar o tenir en un lloc segur els valors, les joies, les obres d'art i els altres objectes preciosos de la persona menor d'edat tutelada, i ho ha de comunicar al jutjat.

Article 221-28. Despeses

Les despeses originades per la realització de l'inventari, la prestació de caució i les mesures de control que estableix l'article 221-6 són a càrrec del patrimoni de la persona menor d'edat.

Article 221-29. Nombre de titulars

La tutela l'exerceix una sola persona, excepte en els casos següents:

- a) Si les persones titulars de la potestat parental han designat dues persones per exercir el càrrec.
- b) Si la tutela correspon a una persona casada o que conviu en parella estable i es creu convenient que el cònjuge o l'altre membre de la parella també l'exerceixin.

Article 221-30. Tutela conjunta

En els casos en què hi hagi dues persones nomenades en el càrrec tutelar, la tutela s'ha d'exercir de la manera que s'estableixi en constituir-la. Si no s'estableix, ambdues han d'actuar conjuntament, però qualsevol d'elles pot fer els actes que, d'acord amb les circumstàncies, es pot considerar normal que siguin fets per una i també els actes de necessitat urgent.

Article 221-31. Distribució de funcions

Si hi ha una administració patrimonial, qui exerceix la tutela només s'ocupa de l'àmbit personal. Les decisions que concerneixin tant l'àmbit personal com el patrimonial s'han de prendre conjuntament.

Article 221-32. Desacords

Els desacords entre les persones que exerceixen la tutela o entre qui sigui titular de la tutela i qui ho sigui de l'administració patrimonial, si han d'actuar conjuntament, es poden gestionar en un procediment de mediació o mitjançant altres mecanismes de resolució dialogada de les controvèrsies. Si no hi ha acord, s'han de resoldre judicialment; en ambdós casos, sense recurs ulterior i amb l'audiència prèvia de les persones afectades i de la persona menor d'edat, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys.

Article 221-33. conflicte d'interessos

En el cas de conflicte d'interessos amb la persona menor d'edat, si hi ha dues persones titulars de la tutela o una titular de la tutela i l'altra de l'administració patrimonial, la persona afectada és substituïda per l'altra. Si només n'hi ha una o el conflicte també hi és amb relació a la persona que l'hauria de substituir, el lletrat de l'Administració de justícia ha de nomenar una defensa judicial.

Article 221-34. Cessament

1. Si hi ha dues persones titulars de la tutela o una que exerceix la tutela i una altra que exerceix l'administració patrimonial i, per qualsevol causa, una d'elles cessa, l'altra ha de continuar exercint la tutela o l'administració, excepte que s'hagi exclòs expressament, i ho ha de comunicar a l'autoritat judicial perquè designi una persona que la substitueixi.
2. Les persones obligades a demanar la constitució de la tutela han de comunicar a l'autoritat judicial el cessament de les persones titulars de la tutela o de l'administració patrimonial. També pot comunicar-ho la persona posada en tutela, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys.

Article 221-35. Comptes anuals

1. Les persones titulars de la tutela o de l'administració patrimonial han de retre anualment els comptes de la tutela dins els sis primers mesos de l'exercici següent. No obstant això, si el patrimoni de la persona menor d'edat és reduït, l'autoritat judicial, després de la primera rendició de comptes anuals, pot disposar, amb l'audiència prèvia de la persona menor d'edat –d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys–, que les rendicions de comptes següents es facin per períodes més llargs, sempre que no ultrapassin els tres anys.
2. La rendició de comptes a què fa referència l'apartat 1 s'ha de fer davant l'autoritat judicial que va constituir la tutela, amb la intervenció del ministeri fiscal.

3. La rendició anual de comptes consisteix en un estat detallat d'ingressos i de despeses, un inventari de l'actiu i el passiu del patrimoni a la fi de l'exercici i el detall dels canvis amb relació a l'inventari de l'any anterior, acompanyat dels justificants corresponents.

4. Si el volum d'ingressos bruts de la persona menor d'edat supera els 100.000 euros anuals, o si percep rendes de pensions, o altres rendiments periòdics superiors, en conjunt, als 7.500 euros mensuals, l'autoritat judicial pot demanar a les persones que exerceixen la tutela o l'administració patrimonial que encarreguin una auditoria independent que, si escau, doni el vistiplau als comptes anuals. Aquesta auditoria ha de detallar els canvis amb relació a l'inventari de l'any anterior i s'ha d'acompanyar amb els justificants corresponents.

5. Els comptes han de quedar dipositats al jutjat en què es va constituir la tutela.

Article 221-36. Causes de remoció

1. Les persones que exerceixen la tutela o l'administració patrimonial han d'ésser remogudes del càrrec si els sobrevé una causa d'ineptitud, si incompleixen els deures inherents al càrrec o si actuen amb negligència en l'exercici d'aquest. També pot ésser remoguda del càrrec la persona que exerceix la tutela si hi ha problemes de convivència greus i continuats amb la persona menor d'edat.

2. L'autoritat judicial pot ordenar la remoció d'ofici o a sol·licitud del ministeri fiscal, de la persona posada en tutela, de qui l'exerceix o de la persona administradora —aquestes darreres, l'una amb relació a l'altra—, o de les persones obligades a demanar la constitució de la tutela.

3. Abans de resoldre sobre la remoció, l'autoritat judicial ha d'escoltar les persones que poden instar-la i la persona menor d'edat, d'acord amb la seva edat i capacitat natural i, en tot cas, si ha complert dotze anys.

Article 221-37. Nomenament de nou càrrec tutelar

1. La resolució que ordena la remoció ha de contenir el nomenament de la persona que ha d'ocupar el càrrec en substitució de la que ha estat remoguda. Mentre no recaigui aquesta resolució, s'ha de designar una defensa judicial.

2. L'autoritat judicial, ateses les circumstàncies del cas, pot acordar que la persona remoguda perdi, totalment o parcial, allò que hom li hagi deixat en consideració al nomenament.

Subsecció cinquena. Contingut de la tutela

Article 221-38. Deure de cura i de procurar aliments

1. Qui exerceix la tutela ha de tenir cura de la persona menor d'edat i li ha de procurar aliments si els seus recursos econòmics no són suficients.

2. L'administració patrimonial, si n'hi ha, ha de facilitar a qui exerceix la tutela els recursos perquè pugui complir adequadament les seves obligacions. En cas de desacord sobre aquesta qüestió, l'autoritat judicial ha de resoldre d'acord amb el que estableix l'article 221-32.

Article 221-39. Relacions personals

1. Qui exerceix la tutela ha de tractar la persona menor d'edat amb consideració, i ambdues s'han de respectar mútuament.

2. La persona menor d'edat ha d'obeir qui exerceix la tutela, que, amb finalitat educativa, la pot corregir d'una manera proporcionada, raonable i moderada, amb ple respecte a la seva

dignitat. En cap cas es poden imposar sancions humiliants ni que atemptin contra els seus drets.

3. Qui exerceix la tutela ha de vetllar perquè la presència de la persona menor d'edat en els entorns digitals sigui apropiada a la seva edat i personalitat, a fi de protegir-la dels riscos que se'n puguin derivar. Les persones tutores també poden promoure les mesures adequades i oportunes davant de qui presti serveis digitals i, entre d'altres, instar-lo a suspendre provisionalment l'accés de la persona menor d'edat a llurs comptes actius, sempre que hi hagi un risc clar, immediat i greu per a llur salut física o mental, havent-lo escoltat prèviament. L'escrit adreçat a qui presti serveis digitals ha d'anar acompanyat de l'informe del facultatiu en què es constati l'existència d'aquest risc. La suspensió de l'accés resta sense efectes en el termini de tres mesos a comptar del moment en què s'hagi adoptat, llevat que sigui ratificada per l'autoritat judicial.

4. Qui exerceix la tutela pot sol·licitar l'auxili dels poders públics als efectes que estableixen els apartats 2 i 3.

Article 221-40. Deure d'educació

1. Qui exerceix la tutela té el deure d'educar la persona menor d'edat i de proporcionar-li una formació integral.

2. Per adoptar decisions relatives a l'educació, cal l'autorització judicial si la persona menor d'edat té més de dotze anys i manifesta voluntat contrària.

3. Per internar la persona menor d'edat en un centre o en una institució d'educació especial, cal l'autorització judicial.

Article 221-41. Lloc de residència i domicili

1. Qui exerceix la tutela pot establir el lloc de residència de la persona menor d'edat i hi ha de conviure. L'autoritat judicial, si hi ha un motiu suficient, després d'escoltar la persona menor d'edat, pot autoritzar que resideixi en un lloc diferent.

2. Si qui exerceix la tutela és una persona jurídica, ha de comunicar a l'autoritat judicial el lloc de residència de la persona menor d'edat i els canvis de residència posteriors.

3. El domicili de la persona menor d'edat és el de qui n'exerceix la tutela. Si hi ha més d'una persona que exerceix aquest càrrec i tenen domicilis diferents, el domicili de la persona menor d'edat és el d'aquella persona amb qui convisqui, llevat que en la constitució de la tutela o per resolució judicial posterior s'hagi establert una altra cosa.

Article 221-42. Administració dels béns

1. En l'exercici de les funcions respectives, la persona titular de la tutela i la titular de l'administració patrimonial han d'actuar amb la diligència d'una bona administració i responen dels danys causats per llur actuació.

2. L'acció per reclamar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 prescriu al cap de tres anys de la rendició final de comptes.

3. Els fruits dels béns administrats pertanyen a la persona menor d'edat. També li pertanyen els béns que adquireixi amb la seva activitat.

Article 221-43. Béns subjectes a administració especial

1. Estan subjectes a administració especial els béns que la persona menor d'edat adquireix per donació o títol successori si qui ha fet l'atribució patrimonial ho ha ordenat i ha nomenat la persona que ha d'exercir-la.

2. El nomenament d'una persona per a l'administració especial no és eficaç mentre no s'hagi acceptat la donació o el títol successori.

3. Són aplicables als titulars de l'administració especial les normes relatives a la tutela pel que fa a l'aptitud, l'excusa i la remoció, i també pel que fa a l'administració i la disposició dels béns afectats i a la responsabilitat de les persones que actuen com a administradores patrimonials, si qui ha fet l'atribució patrimonial no ha establert unes altres normes.

Article 221-44. Administració per la persona menor d'edat

La persona menor d'edat que adquireix béns amb la seva activitat té, a partir dels setze anys, la facultat d'administrar-los, amb el suport de la persona que exerceix la tutela, en els supòsits a què fa referència l'article 221-45.

Article 221-45. Actes que requereixen autorització judicial

1. Les persones que exerceixen la tutela i l'administració patrimonial necessiten autorització judicial per als actes següents:

- a) Alienar béns immobles, establiments mercantils, drets de propietat intel·lectual i industrial o altres béns de valor extraordinari, i també gravar-los o subrogar-se en un gravamen preexistent, llevat que el gravamen o la subrogació es faci per finançar l'adquisició del bé.
- b) Alienar drets reals sobre els béns a què fa referència la lletra a o renunciar-hi, amb l'excepció de les redempcions de censos.
- c) Alienar o gravar valors, accions o participacions socials. No cal l'autorització, però, per alienar, almenys pel preu de cotització, les accions cotitzades en borsa ni per alienar els drets de subscripció preferent.
- d) Renunciar a crèdits.
- e) Renunciar a donacions, herències o llegats; acceptar llegats i donacions modals o oneroses.
- f) Donar i prendre diners en préstec o a crèdit, llevat que aquest es constitueixi per finançar l'adquisició d'un bé.
- g) Atorgar arrendaments sobre béns immobles per un termini superior a quinze anys.
- h) Avalar, prestar fiança o constituir drets de garantia d'obligacions alienes.
- i) Formar part de societats que no limitin la responsabilitat, i també constituir, dissoldre, fusionar o escindir aquestes societats.
- j) Renunciar, assentir a la demanda, desistir o transigir en qüestions relacionades amb els béns o els drets a què fa referència aquest apartat.
- k) Cedir a terceres persones els crèdits que la persona menor d'edat tingui contra qui n'exerceix la tutela o adquirir a títol oneros els crèdits de terceres persones contra la persona menor d'edat.
- l) Demanar als prestadors de serveis digitals la cancel·lació de comptes digitals, sens perjudici de la facultat d'instar-ne la suspensió provisional en els termes de l'article 221-39.3.

2. No cal l'autorització judicial amb relació als béns adquirits per donació o a títol successori si qui ha fet l'atribució patrimonial l'ha exclosa expressament.

3. Les qüestions relacionades amb els béns o els drets a què fa referència l'apartat 1 no es poden sotmetre a arbitratge.

Article 221-46. Autorització judicial

1. L'autorització judicial es concedeix en interès de la persona menor d'edat en cas d'utilitat o necessitat justificades degudament, amb l'audiència prèvia del ministeri fiscal.

2. L'autorització no es pot concedir de manera general. Això no obstant, es pot atorgar amb aquest caràcter per a una pluralitat d'actes de la mateixa naturalesa o referits a la mateixa activitat econòmica, encara que siguin futurs. En tots els supòsits s'han d'especificar les circumstàncies i característiques fonamentals d'aquests actes.

3. L'autoritat judicial, si la repercussió econòmica de l'acte de disposició o gravamen que s'ha d'autoritzar supera els 50.000 euros, pot demanar a qui exerceix la tutela un informe tècnic elaborat per una persona professional de l'àmbit econòmic que correspongui, segons la naturalesa de l'acte. Tenen la consideració d'independents les persones imparcials escollides pels col·legis professionals de llistes o censos predeterminats.

Article 221-47. Denegació de la renúncia d'adquisicions gratuïtes

La denegació de l'autorització judicial per a les renúncies a què fa referència l'article 221-45.1.e comporta l'acceptació de la transmissió.

Article 221-48. Actes fets sense autorització judicial

Els actes fets per qui exerceix la tutela o l'administració patrimonial o especial sense l'autorització judicial, quan sigui necessària, són anul·lables a instància de la nova persona nomenada o, si no n'hi ha, de les persones legalment obligades a constituir la tutela i de la persona menor d'edat; en aquest darrer cas, en el termini de quatre anys a partir del moment en què surti de la tutela. També els poden impugnar aquelles persones que succeeixin a títol hereditari la persona sota tutela, en el termini de quatre anys a partir de la mort d'aquesta, o en el temps que resti per completar-lo si ha començat a córrer abans.

Article 221-49. Representació legal

1. La persona nomenada tutora o administradora patrimonial, en l'àmbit de les competències respectives, és la representant legal de la persona tutelada.

2. S'exceptuen de la representació legal els actes següents:

- a) Els relatius als drets de la personalitat, llevat que les lleis que els regulen estableixin una altra cosa.
- b) Els que pugui fer la persona menor d'edat d'acord amb la seva capacitat natural i els relatius a béns o serveis propis de la seva edat, d'acord amb els usos socials.
- c) Aquells en els quals hi hagi un conflicte d'interessos amb la persona menor d'edat.
- d) Els relatius als béns exclosos de l'administració de la tutela o, si escau, de l'administració patrimonial, d'acord amb els articles 221-43 i 221-44.

Subsecció sisena. Extinció

Article 221-50. Causes d'extinció

1. La tutela s'extingeix per les causes següents:

- a) La majoria d'edat o l'emancipació de la persona tutelada.
- b) L'adopció de la persona menor d'edat.
- c) La mort o la declaració de mort o d'absència de la persona menor d'edat.

2. En cas d'extinció de la tutela, la persona menor d'edat, qui n'exerceix la tutela o qui n'exerceix l'administració patrimonial, si escau, han de comunicar el fet que l'ha causada al jutjat on es va constituir. També ho pot fer qualsevol altra persona interessada.

Article 221-51. Rendició final de comptes

1. En acabar la tutela, qui l'ha exercida o, si escau, aquesta i qui ha exercit l'administració patrimonial han de retre comptes finals de la tutela a l'autoritat judicial en el termini de sis mesos a partir de l'extinció, prorrogables judicialment, per una causa justa, per un altre període de tres mesos com a màxim. L'obligació es transmet a les persones que succeeixin a títol hereditari, si la persona obligada mor abans de la rendició de comptes; en aquest cas, el termini se suspèn entre la defunció i l'acceptació de l'herència.

2. La persona menor d'edat o, si escau, qui en tingui la representació legal o la succeeixi a títol hereditari, pot reclamar la rendició de comptes durant tres anys a partir del venciment del termini que estableix l'apartat 1. El còmput de la prescripció de l'acció no s'inicia fins al moment en què hagi cessat la convivència.

3. Les despeses necessàries de la rendició de comptes són a càrrec del patrimoni de la persona menor d'edat.

Article 221-52. Rendició de comptes per cessament en el càrrec

1. Si abans de l'extinció de la tutela es produeix el cessament de qui l'exerceix o, si escau, de qui ha administrat el patrimoni, aquestes persones han de retre comptes de llur gestió a l'autoritat judicial que va constituir la tutela, en el termini que estableix l'article 221-51, comptador des del cessament.

2. Si el cessament és per mort, correspon a qui els succeeixin a títol hereditari fer la rendició de comptes i el termini es compta des de l'acceptació de l'herència.

Article 221-53. Aprovació dels comptes

1. L'autoritat judicial ha d'aprovar els comptes o denegar-ne l'aprovació, tant si són finals com per raó de cessament, amb la intervenció del ministeri fiscal i l'audiència, segons que correspongui, de la persona menor d'edat, de qui n'exerceix la tutela o de qui n'administra el patrimoni. Amb aquesta finalitat, pot practicar les diligències que estimi pertinents.

2. L'aprovació dels comptes no impedeix l'exercici de les accions que corresponguin recíprocament a les persones a què fa referència l'apartat 1 per raó de la tutela.

Article 221-54. Meritació d'interès

1. Les quantitats acreditades en virtut de la rendició de comptes tutelar meriten l'interès legal.

2. Si el ròssec resultant és a favor de les persones que van ocupar els càrrecs tutelars, l'interès es merita des del moment en què es requereix de pagament la persona menor d'edat, un cop aprovats els comptes i lliurat el patrimoni. Si és en contra d'aquelles, l'interès es merita des del moment en què s'aproven els comptes.

Article 221-55. Desaprovació dels comptes

Si es denega l'aprovació dels comptes, l'autoritat judicial ho ha de comunicar al ministeri fiscal perquè insti, si escau, les accions oportunes, inclosa la de responsabilitat, i pot demanar garanties per a la protecció de l'interès de la persona menor d'edat a les persones que van exercir el càrrec de la tutela o l'administració patrimonial, o a qui els succeeixin a títol hereditari.

Subsecció setena. El consell de tutela

Article 221-56. Consell de tutela

En les tuteles deferides per les persones titulars de la potestat parental, d'acord amb el que estableix l'article 221-9, la supervisió de l'exercici de la tutela es pot encomanar a un consell de tutela, que s'ha de constituir i actuar d'acord amb les regles següents:

a) El consell de tutela ha d'estar compost per un mínim de tres membres, als quals s'han d'aplicar les normes sobre l'aptitud per a exercir càrrecs tutelars, l'excusa per a no exercir-los i la remoció de la tutela. El nomenament dels membres del consell correspon a l'autoritat judicial en l'acte de constitució de la tutela.

b) El consell de tutela ha d'actuar d'acord amb les normes que estableix l'acte de delació o, si no n'estableix, d'acord amb les que aprovi el mateix consell per al seu funcionament. Així mateix, el consell ha de vetllar pel bon desenvolupament de la tutela i, a aquest efecte, els seus membres han de mantenir una relació regular amb la persona o persones que exerceixen la tutela. El consell s'ha de reunir com a mínim una vegada l'any per ser informat sobre la situació de la persona menor d'edat i perquè li siguin retuts els comptes anuals de la tutela.

c) Es poden atribuir al consell, si ho estableix l'acte de delació de la tutela, la funció de resoldre conflictes entre les persones que exerceixen la tutela i la d'autoritzar els actes a què fa referència l'article 221-45.

Secció tercera. La guarda de fet

Article 221-57. La guarda de fet

Hi ha guarda de fet en les situacions en què una persona física o jurídica té cura d'una persona menor d'edat, mentre no està en potestat parental o tutela, o quan les persones titulars d'aquestes funcions no les exerceixen.

Article 221-58. Obligació de comunicar la guarda

Qui ha acollit transitòriament una persona menor d'edat que ha estat desemparada per les persones que tenen l'obligació de tenir-ne cura ho ha de comunicar a l'entitat pública competent en matèria de protecció de menors o a l'autoritat judicial en el termini de setanta-dues hores des de l'inici de la guarda.

Article 221-59. Funcions de la persona que exerceix la guarda de fet

1. El guardador de fet ha de tenir cura de la persona menor d'edat i ha d'actuar sempre en benefici d'aquesta. Si n'assumeix la gestió patrimonial, s'ha de limitar a fer actes d'administració ordinària.

2. L'autoritat judicial pot conferir al guardador de fet de persones en potestat parental o en tutela, si ho sol·licita, les funcions tutelars, sempre que hi concorrin circumstàncies que ho facin aconsellable. Les funcions tutelars s'atribueixen en un procediment de jurisdicció voluntària, amb l'audiència de les persones que siguin titulars de la potestat o tutela, si és possible. Aquesta atribució comporta la suspensió de la potestat parental o tutela.

Article 221-60. Indemnització

El guardador de fet té dret al reemborsament de les despeses i a la indemnització per danys per raó de la guarda, a càrrec dels béns de la persona menor d'edat.

Article 221-61. Extinció

1. La guarda de fet s'extingeix per desaparició de les causes que la van motivar, per la declaració de desemparament, pel nomenament d'una defensa judicial o per la constitució del règim de protecció pertinent.

2. Si ho justifica la durada de la guarda, en acabar, l'autoritat judicial pot disposar que el guardador li reti comptes de la seva gestió.

Secció quarta. La protecció de les persones menors d'edat desemparades

Article 221-62. Concepte de desemparament

1. Es consideren desemparades les persones menors d'edat que estan en una situació de fet en la qual els manquen els elements bàsics per al desenvolupament integral de llur personalitat, o que estan sotmeses a maltractaments físics o psíquics o abusos sexuals, sempre que per a llur protecció efectiva calgui aplicar una mesura que impliqui la separació del seu nucli familiar.
2. L'entitat pública competent ha d'adoptar les mesures necessàries per assolir la protecció efectiva de les persones menors d'edat desemparades, d'acord amb el que estableixen aquest codi i la legislació sobre la infància i l'adolescència.

Article 221-63. Declaració de desemparament

La declaració de desemparament es regeix pel que estableixen aquest codi i la legislació sobre la infància i l'adolescència en allò que fa referència als indicadors de desemparament, el procediment, el règim d'impugnació i la revisió per canvi de circumstàncies.

Article 221-64. Efectes de la declaració de desemparament

1. La declaració de desemparament comporta que l'entitat pública competent assumeixi de manera immediata les funcions tutelars sobre la persona menor d'edat, mentre no es constitueixi la tutela per les regles ordinàries o mentre no sigui adoptada o reintegrada a qui en tingui la potestat o la tutela, o mentre no s'emancipi o arribi a la majoria d'edat. Aquestes funcions comprenen les mateixes facultats que la tutela ordinària, i s'hi aplica el que estableix el capítol II, llevat d'allò que s'oposi a la regulació específica del present capítol o al règim propi de l'entitat pública, d'acord amb la legislació sobre la infància i l'adolescència.
2. L'assumpció de les funcions tutelars implica la suspensió de la potestat parental o de la tutela ordinària durant el temps d'aplicació de la mesura.
3. L'entitat pública competent pot demanar, si escau, la privació de la potestat parental o la remoció de la tutela i exercir les accions penals corresponents.
4. La suspensió o la privació de la potestat parental no afecten l'obligació dels progenitors o d'altres parents de fer tot el que calgui per assistir les persones menors d'edat ni la de prestar-los aliments en el sentit més ampli.

Article 221-65. Dades biogenètiques

L'entitat pública competent, mentre exerceix les funcions tutelars sobre la persona menor d'edat desemparada, pot sol·licitar les dades biogenètiques dels progenitors, en interès de la seva salut.

Article 221-66. Canvi de circumstàncies

Només si s'ha produït un canvi substancial en les circumstàncies que van motivar la declaració de desemparament, els progenitors o els titulars de la tutela que no hagin estat privats de la potestat parental o remoguts de la tutela poden sol·licitar a l'entitat pública competent, dins el termini i amb els requisits i el procediment que estableix la legislació sobre la infància i l'adolescència, que deixi sense efecte aquesta declaració.

Article 221-67. Guarda per l'entitat pública

1. L'entitat pública competent assumeix la guarda de les persones menors d'edat si li ho demanen els progenitors o els titulars de la tutela perquè hi concorren circumstàncies greus i alienes que els impedeixen temporalment complir les funcions de guarda. Pel que fa a la possibilitat d'aplicar una mesura protectora, hom s'ha d'atenir al que estableix la legislació sobre la infància i l'adolescència.

2. La guarda no afecta l'obligació dels progenitors o d'altres parents de fer tot el que calgui per a assistir les persones menors d'edat ni la de prestar-los aliments en el sentit més ampli.

Article 221-68. Mesures de protecció

Les mesures de protecció de les persones menors d'edat en situació de desemparament, el procediment per adoptar-les i revisar-les, el règim de recursos i les causes de cessament són els que estableix la legislació sobre la infància i l'adolescència.

Article 221-69. Règim de relacions personals

1. La declaració de desemparament i l'aplicació consegüent d'una mesura de protecció no han d'impedir les relacions personals de la persona menor d'edat amb els seus familiars, llevat que l'interès superior faci aconsellable limitar-les o excloure-les.
2. És d'aplicació el que disposen els articles 233-11.3 i 4 i 236-5.3 i 4, en els casos en què hi hagi indicis de violència familiar o masclista per part dels familiars de la persona menor d'edat.

Article 221-70. L'acolliment familiar com a mesura de protecció

1. En cas de desemparament d'una persona menor d'edat, l'administració pública competent pot acordar com a mesura de protecció l'acolliment familiar simple o permanent. La persona o família acollidora ha de vetllar per la persona menor d'edat, tenir-la en la seva companyia, alimentar-la, educar-la i procurar-li una formació integral, sempre sota la vigilància, l'assessorament i l'ajut de l'organisme competent.
2. La persona o família acollidora assumeix la guarda i l'exercici ordinari de les funcions tutelars personals, per delegació de l'Administració pública competent.
3. El procediment per formalitzar i revisar la mesura d'acolliment familiar, el règim de recursos i les causes de cessament són els que estableix la legislació sobre la infància i l'adolescència.

Capítol II. Mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica

Secció primera. Principis generals

Article 222-1. Dret al suport

1. Tota persona major d'edat té capacitat jurídica per ser titular de drets i obligacions i per exercir-los.
2. Tota persona té dret a accedir a mesures de suport individualitzades i adaptades a la seva situació per prendre decisions amb efectes jurídics en condicions d'igualtat.
3. El fet de comptar amb suport per prendre decisions en condicions d'igualtat no suposa, en cap cas, una limitació de la capacitat jurídica de la persona.

Article 222-2. Àmbit del suport

1. El suport per a l'exercici de la capacitat jurídica en condicions d'igualtat té per objecte la presa de decisions amb efectes jurídics, tant de l'àmbit personal com patrimonial.
2. L'accés i la participació en condicions d'igualtat en l'àmbit de la justícia es regula per la legislació processal.
3. L'assistència personal de promoció de l'autonomia personal i d'atenció en les situacions de dependència, i els drets a la informació i a l'autonomia en l'àmbit de la salut, es regulen per les respectives normatives específiques.

4. La prestació dels suports per a l'exercici de la capacitat jurídica a través de l'Administració pública competent en matèria de serveis socials es regula per la seva normativa específica.

Article 222-3. Accessibilitat i ajustos raonables per a la presa de decisions

1. Tota persona té dret a gaudir de mesures d'accessibilitat universal que li permetin exercir la seva capacitat jurídica per prendre decisions amb efectes jurídics.

2. Si les mesures d'accessibilitat universal no són suficients per garantir la presa de decisions en condicions d'igualtat, s'han d'adoptar els ajustaments raonables escaients.

3. Quan les mesures d'accessibilitat universal i els ajustaments raonables no són suficients per garantir la presa de decisions en condicions d'igualtat, s'ha de disposar del suport necessari, d'acord amb el que estableix aquest codi i la legislació processal aplicable.

Article 222-4. Abast del suport

1. El suport per a l'exercici de la capacitat jurídica pot consistir en l'ajut a la comunicació de la voluntat de la persona concernida, la presa de decisions amb efectes jurídics i la configuració de la seva voluntat.

2. El suport en la comunicació consisteix a traslladar la voluntat formada de la persona concernida a través de qui el presta.

3. El suport a la persona per a la presa de decisions amb efectes jurídics pot consistir, entre d'altres, en les activitats següents:

a) Acompanyar-la perquè desenvolupi relacions socials que li permetin exercir la seva autonomia i accedir a recursos addicionals de suport.

b) Proporcionar-li informació sobre qüestions del seu interès d'una manera adequada.

c) Orientar-la sobre els seus drets i com fer-los efectius.

d) Ajudar-la a comprendre els actes jurídics i les seves conseqüències.

e) Assistir-la en la consideració d'opcions i fer-li recomanacions en relació amb un determinat acte jurídic.

f) Facilitar-li que arribi a acords amb terceres persones i que es facin efectius.

4. El suport també pot consistir, en la conclusió d'actes jurídics de la persona concernida, a prestar la conformitat quan s'estableixi com a requisit d'eficàcia de l'acte o a actuar en nom i per compte d'aquesta si el suport inclou la representació de la persona concernida.

Article 222-5. Tipus de suports

1. Els suports poden ser formals o no formalitzats.

2. El suports formals són el que es constitueixen en escriptura pública o en resolució judicial per al present i els que es disposen en un poder preventiu per al futur.

3. El suports no formalitzats són els que tenen lloc al marge d'un procediment judicial o notarial previst legalment.

4. Els dos tipus de suports poden coexistir, per bé que el suport formal preval sobre el no formalitzat, en cas que siguin incompatibles.

Article 222-6. Voluntarietat del suport

1. La voluntat de la persona concernida determina l'establiment, el contingut, l'exercici i l'abast del suport que vol rebre, sempre que:

a) Es correspongui amb una voluntat lliure d'influències indegudes o de situacions d'abús.

b) No sigui el resultat d'una simptomatologia clínica que limita el ple coneixement de la seva situació i necessitats, amb risc greu per a la seva persona o per als tercers.

2. Excepcionalment, si és impossible conèixer la voluntat de la persona o concorren alguns dels supòsits de l'apartat 1, i és necessari decidir sobre alguna situació que l'afecti, l'autoritat

judicial ha d'establir de manera motivada la mesura del suport necessària, d'acord amb els articles 222-32 a 222-37.

Article 222-7. Caràcter gratuït del suport

1. L'exercici de les funcions de suport és gratuït, llevat dels casos en què s'estableixi expressament una remuneració. Tanmateix, hi ha dret al reemborsament de les despeses i a la indemnització per danys per raó d'aquest exercici, a càrrec del patrimoni de la persona concernida sempre que no pugui rescabalar-se per cap altre mitjà.

2. Quan les funcions de suport les presta l'Administració pública directament o indirectament mitjançant una persona jurídica, la persona concernida pot participar en el finançament del servei públic, d'acord amb la normativa específica en matèria de serveis socials.

Article 222-8. Deures generals en la prestació de suport

1. El suport s'ha de prestar amb lleialtat cap a la persona concernida i respecte a la seva dignitat i autonomia individual, valors, creences i tradició cultural, sempre que siguin conformes amb els principis i valors essencials del nostre ordenament jurídic.

2. El suport ha de procurar la participació i inclusió plena a la societat de la persona concernida, el respecte a la diferència i la no-discriminació i igualtat d'oportunitats.

3. Les funcions de suport s'exerceixen amb la diligència pròpia d'una persona raonable i dins els límits fixats per l'acord o la resolució en què s'ha establert el suport.

Article 222-9. Eficàcia dels actes realitzats mitjançant suports

Els efectes dels actes realitzats mitjançant suports per a l'exercici de la capacitat jurídica recauen exclusivament en la persona concernida.

Article 222-10. Mediació

1. Els desacords que puguin sorgir en relació amb la constitució i el desenvolupament del suport en l'exercici de la capacitat jurídica poden ser objecte de mediació i altres mecanismes de resolució de conflictes.

2. L'autoritat judicial pot derivar les parts a una sessió prèvia sobre mediació de caràcter obligatori per tal que en coneguin el valor, els avantatges, els principis i les seves característiques.

Secció segona. Suports no formalitzats

Article 222-11. Contingut dels suports no formalitzats

Els suports no formalitzats són pràctiques socials que poden consistir a:

- a) Ajudar la persona concernida a comunicar la seva voluntat.
- b) Aconsellar-la en la presa de decisions amb efectes jurídics.
- c) Concloure, d'acord amb els usos socials, els tràmits i actes d'administració ordinària propis de la persona concernida.

Article 222-12. Exercici dels suports no formalitzats

1. Poden prestar el suport no formalitzat una o diverses persones físiques o jurídiques.

2. El suport per a la comunicació de la voluntat i per a la presa de decisions amb efectes jurídics abasta l'àmbit personal i el patrimonial. Es presta per a una decisió concreta o, amb caràcter general, per a totes les que afecten un o diversos interessos de la persona, i per un temps limitat o de manera indefinida.

3. El suport que consisteix en la conclusió d'actes de tràmit d'acord amb els usos socials i d'administració ordinària es regeix, en tot allò que no estableix aquest capítol, per les normes del mandat o de la gestió d'affers aliens sense mandat, segons s'escaigui.
4. La mesura i l'abast del suport responen en tot moment a la voluntat de la persona concernida.

Article 222-13. Extinció de les mesures de suport no formalitzat
Les mesures de suport no formalitzat s'extingeixen per:

- a) La voluntat de la persona concernida.
- b) L'acabament de l'afer en el qual s'actua.
- c) L'adopció d'altres mesures de suport formal o no formalitzat que siguin incompatibles.
- d) La decisió o la impossibilitat de la persona que les presta. En aquest cas, s'han de prendre les mesures necessàries per evitar perjudicis a la persona concernida.
- e) La defunció de la persona concernida o de la persona que presta el suport.

Secció tercera. El poder preventiu

Article 222-14. El poder preventiu

1. El poder preventiu és l'instrument de suport formal atorgat en escriptura pública pel qual una persona, el poderdant, planifica la seva voluntat i preferències davant la possibilitat d'estar en una situació de no poder comunicar-les, i nomena un o més representants, persones físiques o jurídiques, als quals faculta per tenir cura dels seus interessos personals o patrimonials.
2. L'apoderat, una vegada acceptat l'encàrrec, queda obligat i respon del compliment de les instruccions donades.
3. L'acceptació parcial suposa la renúncia a la retribució que s'hagi pogut establir.
4. El simple exercici de qualsevol de les facultats conferides implica l'acceptació tàcita, llevat que l'apoderat ignori l'existència del poder.

Article 222-15. Interpretació i execució

1. El poder preventiu s'ha d'interpretar d'acord amb la voluntat expressada pel poderdant en fer l'atorgament, però atenent les seves circumstàncies en executar-lo.
2. El poder manté la seva validesa encara que amb posterioritat variïn la situació i les circumstàncies personals de el poderdant, mentre no sigui revocat o modificat per altres mesures de suport.
3. En tot allò que no estigui previst, s'apliquen les normes del present capítol i, amb caràcter supletori, les del mandat.

Article 222-16. Inici de vigència

1. El poder preventiu es pot atorgar amb eficàcia immediata o diferida.
2. En exercir el poder preventiu d'eficàcia immediata, l'apoderat ha de manifestar, sota la seva responsabilitat, si el poderdant té l'aptitud necessària per conèixer l'abast de la seva actuació, a l'efecte d'aplicar les previsions establertes pel poderdant en aquest cas i, en particular, determinar si és necessària alguna de les autoritzacions exigides pel poderdant o per la llei, llevat que aquestes s'haguessin suprimit en l'atorgament.
3. En el poder preventiu d'eficàcia diferida, l'apoderat ha d'acreditar la seva vigència amb document fefaent que justifiqui les circumstàncies establertes pel poderdant. Si aquestes no s'han previst, l'apoderat pot fixar, sota la seva responsabilitat, l'inici de la seva comesa.

Article 222-17. Contingut

1. El poder preventiu pot ser de caràcter general o especial, segons l'abast de les facultats conferides a l'apoderat.
2. El poder general comprèn totes les facultats legalment delegables en l'àmbit personal i patrimonial, incloses aquelles per les quals la llei exigeix un mandat exprés, sense que sigui necessari enumerar les facultats de l'apoderat. S'exceptuen les excloses en l'atorgament i les facultats de disposició a títol gratuït, d'aval o de fiança personal o real, que han de ser expressament atribuïdes, encara que sigui de manera genèrica. El poder també es pot atorgar amb aquest caràcter general respecte d'un o més negocis o objectes determinats.
3. El poder especial és aquell en el qual s'atribueixen facultats concretes i detallades a l'apoderat respecte d'algun interès específic del poderdant.
4. Es pot atorgar més d'un poder preventiu, tant de caràcter general com de caràcter especial.

Article 222-18. Condicions d'exercici

1. L'apoderat ha d'actuar amb la diligència establerta en l'atorgament i, si no s'ha establert, amb l'exigible a una persona raonable, d'acord amb les seves circumstàncies personals o professionals.
2. L'apoderat s'ha d'ajustar a les instruccions del poderdant, les quals perjudiquen a terceres persones si consten en el poder o les coneixia o hauria pogut conèixer-les emprant una diligència adequada a la naturalesa de l'afer.
3. El poderdant pot condicionar l'exercici de determinades facultats a uns requisits previs o posteriors, com són la taxació, l'autorització de qui supervisi, la comunicació posterior a aquest, o qualsevol altra fórmula que estimi convenient. Si es tracta d'un condicionant previ, el compliment ha de constar fefaentment per a l'atorgament de l'acte. Si és posterior, s'ha de comunicar de la mateixa forma a qui correspongui.
4. En cas de pluralitat d'apoderats en el mateix instrument, a falta de previsió, l'actuació s'entén conferida de manera indistinta per als actes d'administració ordinària, i de manera conjunta per als actes d'administració extraordinària. Si l'actuació és conjunta i s'extingeix respecte d'un dels apoderats, els restants continuen amb caràcter mancomunat, excepte si només en queda un, que pot actuar per si sol.
5. Cadascun dels apoderats ha d'informar les altres, dins d'un termini raonable, de les gestions dutes a terme.

Article 222-19. Substitució i delegació de facultats.

1. La substitució es regeix pel que estableixi el poderdant, llevat que circumstàncies sobrevingudes no la facin aconsellable. En aquest cas, ho decideix qui exerceix la supervisió, si se li ha atorgat aquesta facultat; si no és així, ho decideix l'autoritat judicial.
2. L'apoderat no pot nomenar un substitut ni delegar les seves facultats, llevat d'autorització expressa. Excepcionalment, per a un afer determinat, es pot delegar l'execució, però s'ha d'especificar la persona, l'objecte i les condicions principals de l'afer.
3. La substitució o la delegació atorgada per l'apoderat autoritzat s'extingeix en extingir-se el poder, llevat que el poderdant n'hagi disposat la continuïtat o hagi autoritzat expressament a qui exerceix la supervisió a declarar-la.
4. L'apoderat respon sempre de la gestió del substitut o delegat que hagi nomenat, excepte si és una persona designada pel poderdant.

Article 222-20. Extinció

1. El poder preventiu s'extingeix per:

- a) Les causes que estableix el títol de constitució.
  - b) La revocació atorgada pel poderdant o per la persona autoritzada expressament.
  - c) La mort, la declaració de mort o d'absència del poderdant o de l'apoderat. L'apoderat ha de continuar la gestió començada fins posar-la a disposició de qui succeeixi el poderdant.
  - d) El desistiment de l'apoderat, notificat notarialment. Si no hi ha prevista la substitució, l'apoderat ha de continuar la gestió començada per evitar perjudicis al poderdant mentre no s'estableixi cap altre suport voluntari o judicial.
  - e) El concurs de l'apoderat, pel que fa a les facultats patrimonials, excepte que el poderdant ho hagi disposat altrament.
  - f) Les causes que estableix l'article 222-13, excepte que el poderdant ho hagi disposat altrament.
  - g) En el cas de persones jurídiques, per la dissolució o l'extinció de la persona jurídica apoderada.
2. Excepte disposició contrària, el poder preventiu no s'extingeix per l'establiment posterior d'altres suports voluntaris. Si el suport posterior fos judicial, és aplicable el que disposa l'apartat 4 de l'article 222-36.
  3. La revocació s'ha de notificar notarialment a l'apoderat. Qualsevol cessament s'ha de notificar al registre on estigui inscrit el poder i a la notaria on es conservi la matriu del poder.
  4. El poder preventiu és sempre revocable.

Article 222-21. Forma i publicitat del poder preventiu

1. La representació preventiva s'atorga en escriptura pública per poder o per contracte de mandat. La modificació o revocació ha de constar igualment en escriptura pública.
2. S'ha de comunicar l'atorgament al Registre Civil per inscriure'l al foli individual de la persona concernida i també al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica, o el que el substitueixi. Així mateix, se n'ha de comunicar l'extinció i qualsevol modificació del poder atorgat.

Article 222-22. Extralimitació de l'apoderat

1. Els actes fets per l'apoderat sense poder suficient es poden ratificar en els termes que estableix la regulació del contracte de mandat.
2. L'autoritat judicial, a instància de la part interessada i en atenció a les circumstàncies del cas, d'acord amb la voluntat, les preferències i els desitjos de la persona concernida, pot convalidar l'acte.

Secció quarta. L'assistència notarial i judicial

Subsecció primera. Disposicions generals

Article 222-23. L'assistència

1. L'assistència és una mesura formal per la qual es presta suport a la persona major d'edat perquè pugui exercir la seva capacitat jurídica en condicions d'igualtat.
2. L'assistència pot abastar tant l'àmbit personal com el patrimonial, i pot tenir per objecte el suport per a un afer o una qüestió concreta, ocasional o recurrent, o ser un suport de caràcter continuat en el temps.

Article 222-24. Constitució

1. L'assistència es pot constituir:

- a) Per acord notarial de suport atorgat per la persona concernida i la persona o les persones que han de prestar-la.
  - b) Judicialment, a instància de la persona concernida o de les altres persones legitimades.
2. Quan hi ha un poder preventiu o una assistència constituïda de forma notarial, la constitució judicial d'assistència només s'escau si es demostra que el suport anterior és insuficient o no funciona adequadament.

Article 222-25. Abast i funcions

1. L'assistència de col·laboració consisteix a aconsellar la persona concernida en la presa de decisions.
2. L'assistència de codecisió requereix la intervenció de la persona que la presta per a l'eficàcia dels actes jurídics. En l'assistència de codecisió s'han d'establir expressament els àmbits en els quals la persona assistida ha d'actuar conjuntament o amb el consentiment de la persona que l'assisteix. Aquesta última pot, en tot cas, confirmar els actes fets sense la seva intervenció en la forma prevista.
3. L'assistència de representació faculta la persona que la dona per prendre decisions o per disposar en nom de la persona assistida. L'assistència de representació no limita les facultats de disposició de la persona assistida, que podria actuar per si mateixa, tret que s'hagi establert de manera expressa a l'acord notarial, o a la resolució judicial que la constitueix. En l'assistència judicial, té caràcter excepcional, només pot conferir-se amb caràcter permanent per a determinats tipus d'actes o de béns.

Article 222-26. Remuneració

1. La persona concernida –en l'escriptura de constitució– o l'autoritat judicial –en la resolució de nomenament, si s'escau– poden fixar una remuneració per a la persona que assisteix, sempre que el patrimoni de la persona concernida ho permeti.
2. L'autoritat judicial pot modificar la quantia de la remuneració, si és excessiva o insuficient per a les circumstàncies de l'assistència o si varia substancialment el patrimoni de la persona concernida.

Article 222-27. Extinció

1. L'assistència s'extingeix per les causes següents:
  - a) Per la voluntat de la persona concernida.
  - b) Per l'acabament de l'afer per al qual es va constituir.
  - c) Per la desaparició de les circumstàncies que la van determinar.
  - d) Per la defunció o la declaració de mort o d'absència de la persona assistida o de la totalitat de les persones que presten l'assistència i de les designades substitutes.
  - e) Per la dissolució o l'extinció de la persona jurídica a qui s'ha encomanat l'assistència.
2. En l'assistència constituïda judicialment, la persona que presta l'assistència ha d'informar de manera immediata l'autoritat judicial sobre els canvis dels quals hagi tingut coneixement i que possibilitin deixar sense efecte l'assistència o el seu abast.

Subsecció segona. Assistència constituïda per acord notarial de suport

Article 222-28. Acta prèvia

1. L'assistència notarial es formalitza en escriptura pública i requereix un acta prèvia, tret que es tracti d'una assistència de mera col·laboració.

2. L'acta prèvia té per objecte acreditar les circumstàncies personals que acrediten que l'assistència que es pretén constituir es fa d'acord amb la voluntat, els desitjos i la preferència de la persona concernida.
3. A l'acta prèvia es poden consignar de manera separada les manifestacions de les persones i els professionals de tot tipus, i s'hi poden incorporar els informes que es considerin necessaris. Si es tracta d'una assistència de representació, s'hi ha d'incorporar un inventari de béns, llevat que es limiti a determinats béns identificats.
4. L'acta s'ha de tancar amb una diligència en la qual l'autoritat notarial declara que la persona assistida coneix suficientment l'abast i les conseqüències de la designació.
5. L'escriptura de constitució de l'assistència s'ha de formalitzar a continuació del tancament de l'acta prèvia, davant de la mateixa autoritat notarial.
6. Si el suport es requereix per a un acte concret o per a l'atorgament d'un poder específic, no és necessària l'escriptura de constitució de l'assistència; però sí, l'acta prèvia a la qual s'ha de fer referència en l'instrument públic en què es formalitzi o s'executi.

Article 222-29. Escriptura de constitució

1. L'escriptura de constitució de l'assistència s'atorga per la persona concernida, si escau amb el suport de qui faciliti l'expressió de la seva voluntat, i per la persona o persones designades per prestar l'assistència.
2. L'escriptura ha de fer referència a l'acta prèvia i al judici de l'autoritat notarial realitzat en el seu tancament.
3. L'autoritat notarial, atenent a la voluntat de la persona concernida, qualifica el tipus d'assistència i el seu àmbit respectiu. En defecte de qualificació, es presumeix que és de col·laboració.
4. En l'assistència de codecisió s'han d'establir expressament els àmbits en què la persona assistida ha d'actuar conjuntament o amb el consentiment de la persona que l'assisteix. Aquesta última pot confirmar en tot cas els actes fets sense que hi intervingui de la manera prevista.
5. L'assistència representativa és excepcional, només es pot conferir amb caràcter permanent per determinats tipus d'actes o béns i ha d'expressar si comporta autolimitació de facultats de la persona assistida i si la persona que presta l'assistència necessita alguna autorització per a determinats actes.
6. L'assistència constituïda posteriorment substitueix l'anterior en tot allò que la modifiqui o hi sigui incompatible.

Article 222-30. Inscripció

1. La constitució, modificació o revocació de l'assistència constituïda notarialment s'ha de comunicar al Registre civil i al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica.
2. En el suport requerit per a un acte concret en què no sigui necessari l'escriptura de constitució, només és necessària la comunicació quan el suport es dugui a terme mitjançant un poder específic atorgat per un termini superior a tres mesos des de la seva autorització

Article 222-31. Designació preventiva

1. La persona major d'edat pot designar en escriptura pública la persona o persones que, en cas d'una futura constitució judicial d'assistència, i als efectes del que estableix l'article 222-35, hagin de ser nomenades amb preferència a d'altres. En cas de nomenar-se persones substituïdes, si no s'especifica l'ordre de substitució, es prefereix la que consta com a designada en primer lloc.

2. L'escriptura pública de designació preventiva no requereix la formalització de l'acta prèvia prevista per l'article 222-29 i s'ha de comunicar al Registre civil i al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris i de suports a la capacitat jurídica.

Subsecció tercera. Assistència constituïda judicialment

Article 222-32. Constitució

1. Es pot sol·licitar la constitució d'assistència judicial per a una persona major d'edat que requereix suport per exercir la seva capacitat jurídica en condicions d'igualtat. També es pot sol·licitar la constitució d'assistència d'una persona menor d'edat no emancipada de més de disset anys que necessita suport si s'acredita que el requerirà en arribar a la majoria d'edat. En aquest cas, l'assistència és eficaç des de la majoria d'edat.
2. La persona concernida està legitimada per a sol·licitar la constitució de l'assistència judicial mitjançant el procediment de jurisdicció voluntària corresponent. Així mateix està legitimat el ministeri fiscal, el cònjuge no separat legalment o de fet, el convivent en parella estable i els descendents, ascendents o germans de la persona concernida, i també qualsevol altra persona que presti un suport continuat a la persona concernida.
3. Qualsevol persona està facultada per posar en coneixement del ministeri fiscal els fets determinants d'una situació que requereixi la constitució judicial d'assistència. Les autoritats i el personal funcionari públic que, per raó dels seus càrrecs, coneguin l'existència d'aquests fets ho han de posar en coneixement del ministeri fiscal.

Article 222-33. Pla d'assistència

1. A la sol·licitud s'hi ha de descriure un pla d'assistència, que ha de respectar la voluntat, els desitjos i les preferències de la persona per a qui se sol·licita l'assistència.
2. En el pla d'assistència s'hi ha d'indicar:
  - a) La persona o persones que es proposen per a prestar l'assistència.
  - b) L'abast i les funcions de l'assistència demanada, d'acord amb el que estableix l'article 222-25, amb detall dels àmbits i tipus d'actes on ha d'intervenir la persona que presta l'assistència.
  - c) El règim de la comunicació entre la persona que ha de prestar l'assistència i la persona assistida, i com s'ha de dur a terme.
  - d) Les propostes adreçades a incrementar l'autonomia de la persona assistida, sempre que sigui possible.
  - e) Les salvaguardes que s'estimin oportunes.

Article 222-34. Designació de la persona que ha de prestar l'assistència

1. La voluntat, els desitjos i les preferències de la persona concernida s'han de tenir en compte per a la designació de la persona que ha de prestar l'assistència.
2. Quan no es pugui arribar a conèixer la voluntat de la persona concernida, la designació de la persona que ha de prestar l'assistència s'ha de basar en la millor interpretació de la voluntat d'aquella i de les seves preferències, d'acord amb la seva trajectòria vital, les manifestacions prèvies de voluntat en contextos similars, la informació que tenen les persones de confiança i qualsevol altra consideració pertinent.
3. Excepcionalment, mitjançant una resolució motivada, es pot prescindir del que ha manifestat la persona concernida quan s'acreditin circumstàncies greus desconegudes per ella o quan, en el cas de nomenar la persona que ella ha indicat, es trobi en una situació de risc d'abús, conflicte d'interessos o influència indeguda. En aquest cas, l'autoritat judicial nomena la persona de l'entorn familiar o comunitari que consideri més idònia, que no hagi estat exclosa per la persona assistida.
4. Si no hi ha persones de l'entorn familiar o comunitari, o si l'autoritat judicial considera que no poden assumir l'assistència de manera adequada, pot nomenar una persona jurídica, pública o privada sense ànim de lucre, que la pugui assumir satisfactòriament.

5. En la designació de la persona que ha de prestar l'assistència, l'autoritat judicial pot tenir en compte les propostes que els progenitors o el cònjuge o convivent en unió estable de parella haguessin fet en testament o escriptura pública.

Article 222-35. Designació de més d'una persona que ha de prestar l'assistència

1. L'autoritat judicial pot designar més d'una persona per a prestar l'assistència si la voluntat i les necessitats de la persona concernida ho requereixen. En particular, pot separar l'assistència personal i l'assistència patrimonial.

2. Quan l'assistència s'encarregui a més d'una persona la resolució judicial ha d'establir quines tasques corresponen a cadascuna, així com el règim de funcionament i el mode de resolució dels desacords.

Article 222-36. Contingut de l'assistència constituïda judicialment

1. En la resolució de nomenament d'assistència l'autoritat judicial s'ha de pronunciar sobre la idoneïtat del pla d'assistència proposat en la sol·licitud.

2. Motivadament, la resolució judicial pot establir modificacions, ampliacions i concrecions del pla d'assistència, si la voluntat i les necessitats de la persona concernida ho requereixen.

3. L'autoritat judicial, en una resolució motivada, i només en els casos excepcionals en què resulti imprescindible per les circumstàncies de la persona concernida, pot determinar els actes concrets en els quals la persona que presta assistència pot assumir la representació de la persona concernida, si en aquests actes es limiten les seves facultats d'actuar i si la persona que presta l'assistència necessita autorització per a determinats actes.

4. La resolució judicial que constitueix l'assistència ha d'extingir de manera expressa les mesures de suport anteriors que hi siguin incompatibles.

Article 222-37. Inscripció registral

La resolució judicial de nomenament de la persona que assisteix i la seva acceptació s'han de comunicar al registre civil per a la seva inscripció.

Secció cinquena. *Les salvaguardes*

Subsecció primera. Disposicions generals

Article 222-38. Concepte

Les salvaguardes són totes aquelles mesures adreçades a garantir que el procés de designació del suport i el seu desenvolupament es duen a terme amb proporcionalitat, sense abús, conflicte d'interessos ni influència indeguda.

Article 222-39. Aplicació

1. Les salvaguardes tenen efecte al llarg de tot el període en què està vigent el suport, des de la designació, durant el funcionament de la mesura i fins que s'acaba l'actuació de la persona designada.

2. Les establertes en constituir-se el suport són d'aplicació preferent i, si no n'hi ha, s'apliquen les que estableix aquest Codi.

3. La persona concernida pot establir salvaguardes per al cas d'existència de futurs suports.

Article 222-40. Tipus

Les salvaguardes poden consistir en:

- a) L'establiment de les audiències, l'obtenció d'informes i les diligències necessàries per a determinar la idoneïtat de la persona que ha de prestar el suport.
- b) La formalització d'un inventari o d'una caució a l'inici.
- c) L'establiment de les audiències i diligències necessàries per a determinar si la persona que presta el suport està actuant d'acord amb el seu mandat.
- d) La rendició de comptes i el subministrament d'informació, a l'autoritat competent, de l'actuació sobre la persona i els béns.
- e) El control o l'autorització per a determinats actes.
- f) La remoció del nomenament de la persona que presta el suport.
- g) La revisió periòdica de les mesures de suport.
- h) La impugnació dels actes realitzats sense suport.
- i) El nomenament d'una defensa judicial.

Article 222-41. El deure general d'informació

1. L'autoritat judicial pot demanar a les entitats públiques o privades que col·laborin amb l'Administració de justícia, o a qualsevol persona física o entitat que consideri adient per la seva relació amb la persona concernida, els dictàmens o informes que consideri útils referits a la necessitat de l'adopció judicial de mesures de suport i a les mesures més adequades, si se'n considera necessària l'adopció.
2. Aquests informes o dictàmens han d'explicitar quines persones conformen la xarxa assistencial més propera de la persona concernida i quines persones estan en millors condicions per a poder ajudar-la en la presa de decisions, a incrementar la seva autonomia personal i a millorar el seu nivell de comunicació.
3. En el cas que la persona concernida no pugui expressar la voluntat, els desitjos o les preferències quant a la persona o persones que s'han de nomenar per a prestar-li suport, els informes n'han de facilitar la concreció a l'autoritat judicial.
4. Igualment, l'autoritat notarial, en exercici de la seva funció, podrà demanar els informes que estimi convenients per comprovar la capacitat, voluntat, desitjos i preferències de la persona concernida.

Article 222-42. Principi general i mesures de control

1. La persona concernida pot establir les mesures de control que consideri oportunes, sense més limitacions que les que estableix aquest codi.
2. L'autoritat judicial competent, d'ofici, o a instància de la persona concernida, o del ministeri fiscal, o de les persones legitimades en aquest codi pot:
  - a) Acordar les mesures que estimi necessàries per a controlar el bon funcionament de la institució de suport, escoltant en tot cas la persona concernida, si les mesures de control previstes per la pròpia persona fossin inadequades o insuficients.
  - b) Remoure els càrrecs designats o exigir-los que retin comptes de la seva gestió, fins i tot quan la persona concernida hagués exclòs la rendició de comptes, si les circumstàncies han variat amb relació a la situació inicialment prevista.

Article 222-43. Modificació de les mesures de suport

1. La modificació de les mesures de suport la pot fer la persona concernida mateixa o l'autoritat judicial.
2. En les mesures de suport constituïdes notarialment, la persona concernida pot modificar-ne en qualsevol moment l'àmbit o les funcions mitjançant l'atorgament d'una nova escriptura

amb els requisits de l'article 222-29. Aquesta escriptura s'ha de notificar a l'òrgan de supervisió, el qual pot sol·licitar judicialment algun altre tipus de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica, si ho creu oportú.

3. En l'assistència constituïda judicialment, les persones legitimades per sol·licitar-ne la constitució i la persona que la presta poden demanar la modificació de la mesura si hi ha un canvi en les circumstàncies que la van motivar.

Article 222-44. Revisió de les mesures de suport

1. Les mesures de suport constituïdes judicialment s'han de revisar d'ofici cada tres anys. Excepcionalment, l'autoritat judicial pot establir un termini de revisió superior, que no pot excedir els sis anys.

2. Les mesures de suport constituïdes mitjançant un poder preventiu s'han de revisar d'acord amb el que s'hagi establert. Les assistències constituïdes notarialment les ha de revisar l'autoritat notarial cada sis anys, o en el termini inferior indicat expressament per la persona concernida.

Subsecció segona. Nomenament, renúncia i remoció

Article 222-45. Aptitud per a l'exercici del suport

1. Poden exercir les mesures de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica les persones físiques que no incorrin en les causes d'ineptitud que regula l'article 221-19.

2. També poden exercir les mesures de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica les persones jurídiques sense ànim de lucre, públiques o privades, que tinguin per objecte la prestació d'aquest tipus de suport.

3. La persona concernida pot designar una persona determinada en la qual concorri alguna causa d'ineptitud, llevat que estigui en una situació de conflicte d'interessos amb la persona concernida. L'autoritat notarial o judicial ha d'informar la persona concernida de la causa d'ineptitud i, si escau, fer constar expressament la seva voluntat de prescindir d'aquesta causa o causes.

4. No poden prestar suport les persones jurídiques que, en virtut d'una relació contractual, prestin serveis assistencials, residencials, laborals o de naturalesa anàloga a la persona concernida, llevat que excepcionalment i per les necessitats de la persona concernida, l'autoritat judicial autoritzi l'entitat de suport a prestar serveis assistencials i residencials.

Article 222-46. Renúncia

1. La persona designada per a exercir les mesures de suport pot rebutjar el nomenament, sense necessitat d'al·legar cap causa.

2. La persona que exerceix les mesures de suport pot renunciar, però ho ha de posar en coneixement de la persona concernida, de l'òrgan de supervisió i de l'autoritat judicial, segons el cas, i ha de continuar fins que es nomeni una altra persona o es renunciï al suport.

3. Si la persona designada és una persona jurídica que ha de prestar la mesura de suport per encàrrec de l'administració pública, la renúncia s'ha d'ajustar a la normativa específica en matèria de serveis socials.

Article 222-47. Remoció

1. Les persones nomenades per al suport per a l'exercici de la capacitat jurídica poden ser remogudes quan per qualsevol causa no puguin exercir aquesta funció, quan el seu exercici no es correspongui amb la voluntat, les preferències i els desitjos de la persona concernida o quan hi hagi risc d'abús, conflicte d'interessos o influència indeguda.

2. L'òrgan de supervisió pot remoure la persona nomenada, si així s'ha establert expressament.
3. L'autoritat judicial pot remoure les persones que exerceixen el suport i la supervisió, d'ofici o a sol·licitud del ministeri fiscal o de les persones legitimades per a demanar la seva constitució, fins i tot quan el suport ha estat constituït notarialment.
4. Només l'autoritat judicial pot remoure la persona que ha nomenat.

Subsecció tercera. Mesures de garantia

Article 222-48. Caució i inventari

La persona que estableix el suport i l'autoritat judicial poden establir la prestació de caució i la pràctica d'inventari quan ho estimin convenient i en la manera que considerin més adient.

Article 222-49. Autorització per a determinats actes

1. L'autoritat judicial i la persona concernida, en constituir la mesura de suport o amb posterioritat, poden disposar la necessitat d'autorització prèvia per a realitzar determinats actes de la persona que exerceix les mesures de suport. Els actes sotmesos a autorització s'han de determinar expressament.
2. L'autorització pot encomanar-se a un òrgan de supervisió o a l'autoritat judicial.

Article 222-50. Autolimitació

La persona concernida pot imposar-se la necessitat de comptar amb una autorització prèvia, que pot encomanar a una o diverses persones, per a fer determinats actes.

Subsecció quarta. Òrgan de supervisió

Article 222-51. Òrgan de supervisió

1. La supervisió és la funció de control que s'encomana a una o més persones, físiques o jurídiques, amb l'extensió i les facultats que en cada cas es determini.
2. La supervisió és obligatòria en el cas dels poders preventius i de l'assistència notarial amb facultats representatives, excepte que les persones nomenades siguin el cònjuge, el convivent en parella estable o parent en línia recta o colateral de tercer grau per consanguinitat.

Article 222-52. Règim

El règim de l'òrgan de supervisió de les institucions de suport, tant les constituïdes per la persona concernida com per l'autoritat judicial, llevat que s'hagi ordenat una altra cosa, és el següent:

- a) Es poden nomenar una, dues o més persones. Si se'n nomenen dues, actuen mancomunadament, llevat que s'haguessin establert facultats concretes per a cadascuna. Si se'n nomenen més de dues, actuen en règim de consell de supervisió, sota el principi de majories.
- b) En cas que no es pugui adoptar un acord, perquè no s'aconsegueix la majoria o per qualsevol altra causa, a manca de previsió resol l'autoritat judicial. Qualsevol de les persones nomenades està legitimada per a posar aquests fets en coneixement de l'autoritat judicial.
- c) S'apliquen als membres de l'òrgan de supervisió les normes establertes per al nomenament, la renúncia, la remoció i la garantia de les persones que exerceixen el suport.

- d) La persona designada com a substituïda de la que exerceix el suport pot ser membre de l'òrgan de supervisió, però no pot intervenir en l'acord de remoció del càrrec nomenat en primer lloc.
- e) L'òrgan de supervisió finalitza les seves funcions amb l'extinció de les mesures de suport, un cop aprovats els comptes finals i lliurada la documentació a la persona concernida o a les persones que la succeeixin a títol hereditari.
- f) La supervisió subsisteix mentre hi hagi una persona de les nomenades.
- g) El consell de supervisió s'ha de reunir sempre que qualsevol dels seus membres o la persona concernida ho demanin. Els acords del consell de supervisió, o de les persones individuals designades per al control, han de constar per escrit.

Article 222-53. Facultats

Corresponen a l'òrgan de supervisió, si no s'estableix una altra cosa, les facultats següents:

- a) Autoritzar els actes expressament determinats.
- b) Aprovar o denegar la rendició de comptes. En cas de retard injustificat o denegació, s'ha de comunicar a l'autoritat judicial.
- c) Sol·licitar les mesures de control, de revisió i la remoció.
- d) Revisar la mesura de suport si així s'ha disposat expressament.
- e) Remoure la persona designada per prestar el suport, si així s'ha establert expressament. Si no hi ha substitució prevista, la remoció s'ha de comunicar a l'autoritat judicial.
- f) Ratificar els actes de la persona que exerceix les mesures de suport que siguin anul·lables o s'hagin realitzat sense suficient legitimació, sempre que la persona concernida ho hagi autoritzat.
- g) Impugnar els actes de la persona que exerceix les mesures de suport que siguin anul·lables o s'hagin realitzat sense suficient legitimació.
- h) Autoritzar els actes quan existeixi un conflicte d'interessos.
- i) Resoldre els conflictes que es puguin plantejar entre les persones que exerceixen el suport, o entre aquestes i la persona concernida.

Subsecció cinquena. Rendició de comptes

Article 222-54. Rendició periòdica i final de comptes

1. La rendició de comptes es pot establir amb caràcter periòdic però no és obligatòria. Si no s'ha establert res, es realitza anualment. L'autoritat judicial, d'ofici o a instància de persona legitimada, pot exigir la rendició periòdica quan ho consideri convenient.
2. La rendició final de comptes és obligatòria.
3. La rendició de comptes pot incloure tant l'àmbit patrimonial com el personal, d'acord amb el contingut de la mesura de suport.

Article 222-55. Òrgan davant del qual s'ha de prestar la rendició

1. La rendició de comptes en les mesures de suport constituïdes notarialment es realitza davant de l'òrgan de supervisió, que té el deure de notificar a l'autoritat competent qualsevol irregularitat o retard injustificat. Si no hi ha òrgan de supervisió, la rendició de comptes es fa davant de l'autoritat judicial, a instància de persona interessada.
2. En l'assistència constituïda judicialment, la rendició de comptes es fa davant del jutjat competent, d'acord amb el tràmits que estableix la Llei de jurisdicció voluntària.

Article 222-56. Procediment, terminis i efectes de la rendició final de comptes

La rendició final de comptes es regula, pel que fa al procediment, terminis i efectes, d'acord amb els articles 221-51 a 221-55, sense perjudici del que estableix la persona concernida o l'autoritat judicial.

Subsecció sisena. Impugnació

Article 222-57. Validesa dels actes fets mitjançant suports

1. L'acte jurídic realitzat amb un suport formal no es pot anul·lar per manca de voluntat de la persona concernida.
2. L'acte jurídic fet sense la intervenció de la persona que l'assisteix, si aquesta intervenció és necessària d'acord amb la mesura voluntària o judicial d'assistència, pot ser impugnat per qui exerceix les funcions de suport, la persona concernida i les que la succeeixin.
3. L'acte jurídic en què una de les parts actua amb un suport formal, quan hi ha conflicte d'interessos entre la persona concernida i qui li presta suport, o abús o influència indeguda d'aquesta, pot ser impugnat per la persona concernida, per les que la succeeixin o per l'òrgan de supervisió, només si l'altra part coneixia o havia de conèixer aquestes circumstàncies. En cas que l'acte no pugui ser impugnat es poden reclamar les responsabilitats que corresponguin.
4. El termini per a l'exercici de les accions que estableixen els apartats 2 i 3 és de quatre anys des de l'atorgament de l'acte.

Capítol III. *Mesures transitòries de protecció i suport*

Article 223-1. Supòsits de defensa judicial

L'autoritat judicial ha de nomenar provisionalment una persona que actuï com a defensora judicial en els casos següents:

- a) Si ho exigeixen les circumstàncies de la persona menor d'edat o de la persona que necessita suport, mentre la tutela o la mesura judicial de suport no es constitueixi.
- b) En els supòsits en què per qualsevol causa les persones nomenades no puguin exercir o no exerceixin adequadament llurs funcions, mentre no acabi la causa o no es designi una altra persona per a l'exercici dels càrrecs.
- c) Si hi ha un conflicte d'interessos entre qui exerceix la tutela i la persona tutelada o entre la persona que exerceix la mesura de suport i la persona assistida.
- d) En els altres casos determinats per la llei.

Article 223-2. Nomenament

1. L'autoritat judicial nomena la persona que actua com a defensora judicial d'ofici o a petició del ministeri fiscal, de qui exerceix la tutela o la mesura de suport, de la mateixa persona menor d'edat o de la persona necessitada de suport, o de qualsevol persona amb un interès legítim.
2. El nomenament ha de recaure en la persona que l'autoritat judicial cregui més idònia, tenint en compte el fet que determina el nomenament.

Article 223-3. Actuació

La resolució de nomenament ha de precisar les actuacions concretes que s'encomanen a la defensa judicial.

Article 223-4. Ineficàcia dels actes en cas de conflicte d'interessos

Els actes fets per qui exerceix la tutela o l'assistència, per la persona posada en tutela o per la persona assistida, en cas de conflicte d'interessos, si no s'ha nomenat una defensa judicial, són anul·lables d'acord amb el que s'estableix per a la tutela o l'assistència, respectivament.

Article 223-5. Règim jurídic

1. A la defensa judicial de la persona menor d'edat o de la persona menor d'edat emancipada se li apliquen les normes de la tutela.
2. A la defensa judicial de la persona que precisa suport per a l'exercici de la seva capacitat jurídica se li apliquen les normes de l'assistència.

Capítol IV. *El patrimoni protegit de persones amb discapacitat o en situació de dependència*

Article 224-1. Beneficiàries

1. Poden ésser beneficiàries de patrimonis protegits constituïts d'acord amb aquest capítol les persones amb certificat administratiu de discapacitat psíquica igual o superior al 33 % o física o sensorial igual o superior al 65 %. També ho poden ésser les persones que estan en situació de dependència de grau II o III, d'acord amb la legislació aplicable.
2. El grau de discapacitat o de dependència s'acredita per mitjà del certificat emès per l'òrgan administratiu competent o per mitjà d'una resolució judicial ferma.

Article 224-2. Patrimoni protegit

1. El patrimoni protegit comporta l'afectació de béns aportats a títol gratuït per la persona que el constitueix, i també dels seus rendiments i subrogats, a la satisfacció de les necessitats vitals de la persona beneficiària. S'identifica mitjançant la denominació que consta en l'escriptura de constitució i és un patrimoni autònom, sense personalitat jurídica, sobre el qual qui el constitueix, l'administra, sense que la persona beneficiària tingui la propietat ni cap altre dret real.
2. El patrimoni protegit no respon de les obligacions de la persona beneficiària, ni tampoc de les de qui el constitueix o hi va fer aportacions. Tanmateix, les aportacions fetes a un patrimoni protegit després de la data del fet o de l'acte del qual neixi el crèdit no perjudiquen els crèdits de la persona que les va fer, si manquen altres recursos per a cobrar-los. Tampoc no perjudiquen les persones amb dret de llegítima.

Article 224-3. Constitució

1. Tota persona, inclosa la beneficiària, pot constituir un patrimoni protegit. La constitució d'un patrimoni protegit en interès d'una persona diferent de qui el constitueix requereix l'acceptació de la persona beneficiària o, si escau, dels seus representants legals.
2. La constitució del patrimoni protegit es formalitza per mitjà d'escriptura pública en què s'han de fer constar:
  - a) Qui el constitueix i les persones beneficiàries, i també les circumstàncies d'aquestes que autoritzen la constitució del patrimoni protegit.
  - b) L'expressió de la voluntat de constituir un patrimoni protegit i d'afectar els béns que l'integren a la satisfacció de les necessitats vitals de les persones beneficiàries.
  - c) La denominació del patrimoni protegit, que s'ha de fer mitjançant l'expressió "patrimoni protegit a favor de", seguida del nom i els cognoms de la persona beneficiària.
  - d) La descripció dels béns objecte de l'aportació i de la forma com es fa o es farà.

- e) Les persones designades per a administrar el patrimoni protegit, que no poden ésser les beneficiàries.
  - f) Les persones davant les quals s'han de retre comptes en cas de conflicte d'interessos.
3. En l'escriptura de constitució s'hi pot fer constar qualsevol altra disposició referent al patrimoni protegit, especialment les normes d'administració dels béns que l'integren, les facultats de disposició i administració conferides a l'administrador, i les garanties que aquest ha de prestar. També hi pot constar la destinació del romanent del patrimoni protegit per al moment en què aquest s'extingeixi.
4. Les successives aportacions a un patrimoni protegit s'han de formalitzar en escriptura pública i llur administració s'ha de subjectar al que s'hagi establert en l'escriptura de constitució, sens perjudici del que estableix l'article 224-4.6 en matèria de modificació de les normes d'administració.

Article 224-4. Administració del patrimoni protegit

1. L'administració del patrimoni protegit correspon a la persona física o jurídica designada en l'escriptura pública de constitució. Si la persona designada no pot o no vol acceptar, o renuncia a continuar en el càrrec, qualsevol persona interessada o el ministeri fiscal poden sol·licitar a l'autoritat judicial el nomenament d'una persona que administri. Són aplicables a les persones que administren el patrimoni protegit les normes d'aquest codi en matèria d'aptitud, excusa i remoció dels càrrecs de tutela i d'assistència.
2. Qui constitueix el patrimoni protegit pot administrar-lo si no n'és alhora persona beneficiària.
3. Qui administra té el deure de conservar els béns que l'integren, mantenir-ne la productivitat i aplicar-los, directament o per mitjà de llurs rendiments, a la satisfacció de les necessitats vitals de la persona beneficiària.
4. Qui administra està legitimat per a defensar processalment el patrimoni protegit i pot contreure obligacions a càrrec del patrimoni per a complir la finalitat per a la qual es va constituir.
5. Si l'escriptura de constitució no estableix res respecte a les facultats de disposició i administració sobre els béns afectats, s'apliquen a l'administració els articles 221-42 a 221-48.
6. Si les normes d'administració que conté l'escriptura de constitució del patrimoni protegit no serveixen adequadament la seva finalitat, qualsevol persona interessada o el ministeri fiscal poden sol·licitar a l'autoritat judicial que les modifiqui.

Article 224-5. Mesures de control de l'administració

1. En constituir el patrimoni protegit, es poden designar persones que en supervisin l'administració i es poden adoptar les mesures de control de la gestió de l'administració que es considerin convenients.
2. Si les persones beneficiàries del patrimoni protegit són menors d'edat, l'autoritat judicial pot d'acord d'ofici les mesures que estimi necessàries per al bon funcionament de l'administració del patrimoni protegit.

Article 224-6. Rendició de comptes

1. Qui administra ha de retre anualment comptes davant la persona beneficiària o els seus representants legals. Si escau, els comptes s'han de retre davant de la persona designada a aquest efecte d'acord amb l'article 224-3.2.f.
2. A més del que estableix l'apartat 1, la rendició anual de comptes s'ha de fer davant de les persones especialment encarregades de supervisar l'administració del patrimoni protegit i, si

s'ha previst expressament en l'escriptura de constitució, davant de la persona constituent o les que la succeeixin a títol hereditari.

3. En matèria de rendició dels comptes del patrimoni protegit, són aplicables els articles 221-35 i 221-55, llevat que l'escriptura de constitució del patrimoni protegit disposi una altra cosa.

Article 224-7. Extinció

1. El patrimoni protegit s'extingeix per les causes següents:

- a) Mort o declaració de mort de la persona beneficiària.
- b) Pèrdua del certificat de discapacitat o de la situació de dependència.
- c) Renúncia de la persona o de totes les persones beneficiàries.
- d) Expiració del termini pel qual es va constituir o compliment d'alguna condició resolutòria que estableix l'escriptura de constitució.

2. A instància de qui constitueix el patrimoni o de qui el succeeixi a títol hereditari, l'autoritat judicial ha de disposar-ne l'extinció si la persona beneficiària incorre en una causa d'ingratitude envers qui l'ha constituït, d'acord amb el que estableix l'article 531-15.1.d en matèria de revocació de donacions.

3. L'extinció del patrimoni protegit en comporta la liquidació, que han de fer les persones designades en l'escriptura de constitució o, si no n'hi ha, qui l'ha administrat.

4. L'extinció del patrimoni protegit per alguna de les causes que estableix aquest article comporta l'obligació de qui l'administra de retre comptes finals de la seva gestió davant de la persona beneficiària o de qui la succeeixi a títol hereditari.

Article 224-8. Romanent

1. La persona que ha fet la liquidació del patrimoni protegit ha de donar al romanent la destinació establerta en l'escriptura de constitució, que pot incloure la reversió dels béns a qui l'ha constituït o els que li succeeixin a títol hereditari.

2. Si l'escriptura de constitució no estableix la destinació dels béns o si aquesta no es pot complir, el romanent ha de revertir a la persona que l'ha constituït o a les que la succeeixin a títol hereditari. En cas de successió per la Generalitat, s'ha d'adjudicar a una entitat no lucrativa que tingui per finalitat la protecció de persones amb discapacitats o en situació de dependència.

Article 224-9. Publicitat registral

1. Els béns que integren el patrimoni protegit són inscripibles en el Registre de la Propietat o en altres registres públics a favor del mateix patrimoni amb la denominació que consta en l'escriptura de constitució d'acord amb l'article 224-3.2.c.

2. En la inscripció dels béns que integren el patrimoni protegit s'han de fer constar les facultats conferides a qui l'administri, les causes d'extinció del patrimoni protegit i la destinació establerta per al romanent.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Règim de col·laboració entre l'Administració de justícia i les entitats del Tercer Sector d'Acció Social

1. El departament competent en matèria d'administració de justícia ha de reconèixer com a entitats del Tercer Sector d'Acció Social col·laboradores de l'Administració de justícia, en els termes que s'estableixin per reglament, aquelles organitzacions o entitats que reuneixin els requisits següents:

- a) Estar legalment constituïdes i degudament inscrites al corresponent registre administratiu en funció del tipus d'entitat de què es tracti.
  - b) No tenir finalitats de lucre o invertir la totalitat dels seus beneficis en el compliment dels seus fins institucionals no comercials.
  - c) Desenvolupar activitats d'interès general. Entre d'altres, es consideren com a tals, als efectes d'aquesta norma, la promoció de l'autonomia i l'assistència a les persones amb discapacitat en l'exercici de la seva capacitat jurídica, i dels drets civils, econòmics, socials o culturals de les persones i els grups que pateixen condicions de vulnerabilitat o que es troben en risc d'exclusió social.
2. Les entitats del Tercer Sector d'Acció Social col·laboradores amb l'Administració de justícia poden exercir les actuacions següents:
- a) Informar, auxiliar, assistir, aportar coneixement expert i, en general, cooperar amb l'Administració de justícia en les matèries pròpies del seu àmbit, en els termes que es determini per reglament.
  - b) Actuar com a interlocutores davant del departament competent en matèria d'administració de justícia a través dels seus òrgans de participació i consulta, en els termes previstos per la normativa que hi sigui aplicable.
  - c) Col·laborar amb l'Administració de justícia en el disseny, el desenvolupament i l'aplicació de tot tipus d'iniciatives, programes, mesures i accions que redundin en la millora del servei públic de la justícia i de la percepció que la ciutadania en té.
  - d) Qualsevol altra que es determini per reglament.

Disposició addicional segona. *Promoció i difusió de mecanismes de resolució alternativa de conflictes*

Els poders públics han de promoure la difusió de la mediació i altres mecanismes de resolució dialogada per tal de fomentar l'ús d'aquests mitjans en els conflictes derivats de les mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica i d'evitar l'obertura de processos judicials de caràcter contenciós, posar fi als ja iniciats o reduir-ne l'abast.

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. *Assistències constituïdes a l'empara de la regulació anterior al Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost, pel qual s'adapta el Codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat*

Les assistències constituïdes fins a l'entrada en vigor del Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost, que no s'hagin revisat de conformitat amb el que estableixen els apartats 3 i 4 de la disposició transitòria segona, es mantenen en els termes en què van ser acordades per l'autoritat judicial competent, sense perjudici de la modificació judicial a instància de la persona concernida o de qui li presta l'assistència, per tal d'adaptar-les a la nova normativa de la present llei. Aquesta adaptació s'ha de fer de conformitat amb el que estableixen els apartats 2, 3 i 4 de la disposició transitòria segona.

Disposició transitòria segona. *Revisió de les mesures judicials per a les persones majors d'edat en vigor*

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei les tuteles, les curateles i les potestats parentals prorrogades o rehabilitades constituïdes abans de l'entrada en vigor del Decret Llei

19/2021, de 31 d'agost, i que encara no s'haguessin revisat, es mantenen fins a la revisió a què fan referència els apartats 2 i 3.

2. Les persones amb la capacitat modificada judicialment, els progenitors que tenen la potestat parental prorrogada o rehabilitada i les persones que exerceixen càrrecs tutelars o de curatela poden sol·licitar en qualsevol moment la revisió de les mesures que s'hagin establert per tal d'adaptar-les a la supressió de la modificació judicial de la capacitat i aplicar-hi, si s'escau, el règim d'assistència que regulen els articles 222-23 i següents del Codi civil de Catalunya. La revisió de les mesures s'ha de fer en el termini màxim d'un any des de la sol·licitud.

3. En cas que no hi hagi la sol·licitud esmentada a l'apartat 2, la revisió l'ha de fer d'ofici l'autoritat judicial, o a instància del ministeri fiscal, en un termini màxim de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

4. Les persones que han estat declarades judicialment pròdigues i les que n'exerceixen la curatela poden demanar, en qualsevol moment, l'extinció de la curatela. El que estableixen els articles 223-1 a 223-10 del Codi civil de Catalunya es manté i regeix fins que s'extingeixi la curatela.

Disposició transitòria tercera. Delacions fetes per la persona mateixa

1. Les delacions fetes per la persona mateixa per al cas de modificació judicial de la capacitat mantenen llur eficàcia i s'apliquen, si escau, en cas que es demani el nomenament judicial d'una persona perquè assisteixi la persona atorgant en l'exercici de la seva capacitat jurídica.

2. S'aplica a aquestes delacions el que estableix l'article 222-32 i concordants del Codi civil de Catalunya.

Disposició transitòria quarta. Règim aplicable als poders preventius

Els poders preventius, sigui quina sigui la data del seu atorgament, resten subjectes pel que fa als seus efectes i règim d'exercici al que estableix el capítol 2 del títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya, en la redacció vigent a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició transitòria cinquena. La substitució exemplar

Les substitucions exemplars atorgades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei són vàlides i subsisteixen si complen els requisits formals i de contingut dels articles 425-10 a 425-14 del Codi civil de Catalunya en la redacció que en fa aquesta llei.

Disposició derogatòria

Es deroga el Decret Llei 19/2021, de 31 d'agost, pel qual s'adapta el Codi civil de Catalunya a la reforma del procediment de modificació judicial de la capacitat.

Disposicions finals

Disposició final primera. *Modificació del llibre primer del Codi civil de Catalunya*

Es modifiquen els articles 121-12, 121-16 i 121-19 del llibre primer del Codi civil de Catalunya que resten redactats de la manera següent:

1. L'article 121-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 121-12. Requisits de la interrupció

Perquè la interrupció de la prescripció sigui eficaç s'han de complir els requisits següents:

a) Si l'acte que la interromp consisteix en l'exercici de la pretensió, cal que:

Primer. Procedeixi de la persona titular de la pretensió o d'una tercera persona que actuï en defensa d'un interès legítim.

Segon. S'efectuï davant el subjecte passiu de la pretensió, abans que es consumi la prescripció.

b) Si l'acte que interromp la prescripció consisteix en el reconeixement del dret al qual es vincula la pretensió o en la renúncia a la prescripció en curs, ha de procedir del subjecte passiu de la pretensió.

2. L'article 121-16 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 121-16. Suspensió per raons personals o familiars

La prescripció també se suspèn:

a) En les pretensions de les quals sigui titular una persona menor d'edat mentre no disposi de representació legal.

b) En les pretensions de les quals sigui titular una persona amb discapacitat mentre duri la situació que no li permeti actuar per si mateixa i no tingui les mesures de suport que necessiti.

c) En les pretensions entre cònjuges, mentre dura el matrimoni, fins a la separació legal o de fet.

d) En les pretensions entre els membres d'una parella estable, mentre es manté la convivència.

e) En les pretensions entre el pare o la mare i els fills en potestat, fins que aquesta s'extingeixi per qualsevol causa.

f) En les pretensions entre la persona que exerceix els càrrecs de tutela, administració patrimonial, defensa judicial o acolliment i la persona menor d'edat, mentre es manté la funció corresponent.

g) En les pretensions entre la persona amb discapacitat i la que li presta el suport a l'exercici de la capacitat jurídica, mentre aquest suport es manté.

3. L'article 121-19 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 121-19. Al·legació i efectes de la suspensió

1. La suspensió de la prescripció no pot ésser tinguda en compte d'ofici pels tribunals, sinó que ha d'ésser al·legada per la part a qui beneficia, llevat de la produïda en el supòsit que estableix l'article 121-16.a.

2. El temps durant el qual la prescripció resta suspesa no es computa en el termini de prescripció.

Disposició final segona. *Modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya*

Es modifiquen els articles 211-7, 211-12, 231-21, 232-33, 233-2, 235-11, 235-12, 235-14, 235-17, 235-20, 235-24, 235-25, 235-26, 235-27, 235-30, 235-36, 236-1, 236-6, 236-10, 236-18, 236-31, 237-2, 237-3, 237-10 i se suprimeix la secció cinquena del capítol 6 del títol tres del llibre segon del Codi civil de Catalunya:

1. L'article 211-7 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 211-7. Emancipació

1. La persona emancipada actua jurídicament com si fos major d'edat, però necessita de l'assentiment de les persones progenitores o de la defensa judicial per als actes que estableix l'article 211-12.

2. En cas de matrimoni o de convivència estable en parella, l'assentiment el presta l'altre cònjuge o convivent major d'edat de la persona emancipada.

3. En defecte de progenitors, o de cònjuge o convivent major d'edat, l'assentiment el presta la persona que actuï com a defensora judicial i hagi estat nomenada a tal efecte.

2. L'article 211-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 211-12. Actes que requereixen assentiment

1. La persona menor d'edat emancipada necessita l'assentiment per a:

a) Fer els actes a què fa referència l'article 236-27.1.

b) Acceptar el càrrec d'administració d'una societat.

2. L'assentiment no es pot concedir de manera general, però es pot atorgar per a diversos actes de la mateixa naturalesa o referits a la mateixa activitat econòmica, encara que siguin futurs, especificant-ne les circumstàncies i característiques fonamentals.

3. Els actes fets sense assentiment són anul·lables a instància de la persona que l'havia de prestar d'acord amb l'article 211-7 mentre la persona menor d'edat no arribi a la majoria d'edat, o a instància de la persona menor d'edat emancipada a partir de la celebració de l'acte i fins a quatre anys després de l'assoliment de la majoria d'edat.

4. No és necessari l'assentiment en relació amb els béns i els drets adquirits per donació o a títol successori.

3. L'article 231-21 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 231-21. Capacitat

Poden atorgar capítols matrimonials les persones que poden contreure vàlidament matrimoni.

4. L'article 232-33 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 232-33. Administració i disposició dels béns comuns

1. Si no hi ha pacte, l'administració i la disposició dels béns comuns corresponen als cònjuges conjuntament, o a un d'ells amb consentiment de l'altre.

2. Qualsevol dels cònjuges pot contreure obligacions a càrrec de la comunitat i disposar dels béns comuns per a pagar les despeses familiars.

3. Si un dels cònjuges exerceix una activitat professional o mercantil valent-se de béns comuns amb el consentiment de l'altre, pot fer tot sol, amb relació als béns mobles que hi estiguin afectes, els actes d'administració i de disposició que siguin conseqüència de l'exercici normal d'aquella activitat.

4. En cas d'impossibilitat de gestió conjunta, l'autoritat judicial pot conferir l'administració de la comunitat i la disposició dels béns comuns a un sol dels cònjuges. També pot autoritzar que un de sol faci actes dispositius, en interès de la família o si es produeix una altra causa justa, si l'altre no hi dona el consentiment.

5. L'article 233-2 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 233-2. Mesures definitives

1. Si els cònjuges arriben a un acord sobre les mesures reguladores de la separació o el divorci o sobre les conseqüències de la nul·litat del matrimoni, han de formular un conveni amb el contingut que escaigui de conformitat amb els apartats 4, 5 i 6.

2. Si els cònjuges tenen fills menors no emancipats o majors d'edat respecte dels quals exerceixen mesures de suport, han de presentar el conveni a l'autoritat judicial perquè sigui aprovat. També ho han de fer, en tot cas, si es tracta d'un conveni regulador de les conseqüències de la nul·litat del matrimoni.

3. Si els cònjuges no es troben en els supòsits de l'apartat 2, poden formular el contingut del conveni davant d'un lletrat de l'Administració de justícia o en una escriptura pública davant de notari. En aquests casos, cal que els cònjuges intervinguin personalment en l'atorgament, estiguin assistits per un lletrat en exercici i expressin la voluntat inequívoca de separar-se o divorciar-se.

4. Si els cònjuges tenen fills comuns que estan sota llur potestat, el conveni regulador ha de contenir:

a) Un pla de parentalitat, d'acord amb el que estableix l'article 233-9.

b) Els aliments que els han de prestar, tant respecte a les necessitats ordinàries com a les extraordinàries, indicant-ne la periodicitat, la modalitat de pagament, els criteris d'actualització i, si ho han previst, les garanties.

c) Si escau, el règim de relacions personals amb els avis i els germans que no convisquin en el mateix domicili.

5. A més del que estableix l'apartat 4, el conveni regulador també ha de contenir, si escau:

a) La prestació compensatòria que s'atribueix a un dels cònjuges, indicant-ne la modalitat de pagament i, si escau, la durada, els criteris d'actualització i les garanties.

b) L'atribució o la distribució de l'ús de l'habitatge familiar amb el seu parament.

c) La compensació econòmica per raó de treball.

d) La liquidació del règim econòmic matrimonial i la divisió dels béns en comunitat ordinària indivisa.

6. A més del que estableixen els apartats 4 i 5, en el conveni regulador els cònjuges també poden acordar aliments per als fills majors d'edat o emancipats que no tinguin recursos econòmics propis.

7. A més del que estableixen els apartats 4, 5 i 6, el conveni regulador pot incloure pactes de submissió a mediació i altres mecanismes alternatius de resolució de conflictes.

6. L'article 235-11 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-11. Capacitat per al reconeixement de la paternitat o la maternitat

1. Les persones majors de catorze anys tenen capacitat per al reconeixement de la paternitat. La mare té capacitat per al reconeixement de la maternitat des que s'acrediti el fet del part, tingui l'edat que tingui. En ambdós casos, cal que tinguin capacitat natural.

2. Per a la validesa del reconeixement fet per persones menors no emancipades, cal l'aprovació judicial, amb audiència del ministeri fiscal.

7. L'article 235-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-12. Requisits del reconeixement de la paternitat o la maternitat

1. Per a l'eficàcia del reconeixement d'un fill no matrimonial major d'edat o menor emancipat, cal el seu consentiment exprés o tàcit.

2. El pare i la mare poden reclamar que es declari judicialment la paternitat o la maternitat no matrimonials encara que el fill hagi denegat el consentiment a què fa referència l'apartat 1. La sentència que l'admeti ha de determinar la filiació sense cap altre efecte, llevat que es provi la raó que justifica el retard en el reconeixement.

3. Per a l'eficàcia del reconeixement d'una persona menor d'edat que no es faci en el termini fixat per a la inscripció del naixement, cal l'aprovació judicial, amb audiència del ministeri fiscal, del representant legal i, si és conegut, de l'altre progenitor. La denegació de l'aprovació judicial no impedeix la reclamació de la filiació d'acord amb el que estableix l'apartat 2 i amb el mateix abast.

4. El reconeixement d'un fill ja mort només és eficaç si deixa descendents i els de grau més pròxim el consenten. Si els descendents són menors d'edat, cal l'aprovació judicial, amb audiència del ministeri fiscal. La denegació de consentiment o d'aprovació judicial no impedeix la reclamació de la filiació d'acord amb el que estableix l'apartat 2 i amb el mateix abast.

8. L'article 235-14 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-14. Eficàcia limitada

1. Els efectes de la declaració de filiació es limiten a la mera determinació d'aquest estat, a petició dels fills majors d'edat o emancipats o del representant legal dels menors d'edat, en els casos següents:

a) Si el progenitor ha estat condemnat per sentència ferma en un procediment penal per causa de les relacions que han donat lloc a la filiació.

b) Si la filiació reclamada ha estat declarada judicialment amb l'oposició del progenitor demandat.

c) Si el reconeixement s'ha fet amb mala fe o amb abús de dret.

2. La determinació de la filiació en els casos a què fa referència l'apartat 1 no produeix cap efecte civil a favor del progenitor, el qual està sempre obligat a vetllar pel fill i a prestar-li aliments.

9. L'article 235-17 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-17. Mesures cautelars en el judici de filiació

Mentre dura el procediment de reclamació o d'impugnació de la filiació, l'autoritat judicial pot adoptar les mesures de protecció convenients sobre la persona i els béns del fill menor d'edat i, fins i tot, en cas de reclamació, pot acordar aliments provisionals a favor del fill.

10. L'article 235-20 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-20. Filiació matrimonial

1. El pare, la mare i els fills, per si mateixos o mitjançant llurs representants legals, si escau, poden exercir l'acció de reclamació de la filiació matrimonial durant tota la vida. L'acció interposada pels fills pot ésser continuada per llurs descendents o hereus.

2. Els descendents o els hereus dels fills poden exercir l'acció de reclamació de la filiació matrimonial, dins el temps que resti per a completar el termini de dos anys comptadors des del descobriment de les proves en les quals es fonamenta la reclamació.

3. Si quan el fill mor no han transcorregut quatre anys des de l'assoliment de la majoria d'edat, els descendents o els hereus del fill poden exercir o continuar l'acció de reclamació de la filiació matrimonial, dins el temps que resti per a completar aquest termini, si és superior al de dos anys que fixa l'apartat 2.

11. L'article 235-24 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-24. Impugnació per la mare de la paternitat matrimonial

La mare, en nom propi o en interès i representació del fill, si és menor d'edat, pot impugnar la paternitat matrimonial durant el termini de dos anys a partir de la data del naixement del fill o del descobriment de les proves en què es fonamenta la impugnació.

12. L'article 235-25 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-25. Impugnació pel fill de la paternitat matrimonial

El fill pot exercir l'acció d'impugnació de la paternitat matrimonial dins dels dos anys següents a l'assoliment de la majoria d'edat, al descobriment de les proves en què fonamenta la impugnació.

13. L'article 235-26 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-26. Impugnació de la paternitat no matrimonial

1. El pare, la mare i els fills per ells mateixos o per mitjà de llur representant legal poden exercir l'acció d'impugnació de la paternitat no matrimonial en el termini de dos anys a partir de l'establiment d'aquesta paternitat o, si escau, des del moment en què es conegui aquest establiment o des de l'aparició de noves proves contràries a la paternitat.

2. En el cas del fill, l'acció caduca al cap de dos anys de l'assoliment de la majoria d'edat, o de l'aparició de les noves proves contràries a la paternitat. Durant la minoria d'edat del fill, pot exercir l'acció la mare, d'acord amb el que estableix l'article 235-24.

14. L'article 235-27 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-27. Impugnació del reconeixement de la paternitat

1. L'acció d'impugnació del reconeixement de la paternitat fet sense capacitat o per error, violència, intimidació o dol, correspon a qui l'ha atorgat i als seus representants legals.

2. L'acció de nul·litat per manca de capacitat caduca al cap de dos anys de l'arribada a la majoria d'edat. En cas de vici de la voluntat, l'acció caduca al cap de dos anys, que es compten, en cas d'error, des de l'atorgament del reconeixement de la paternitat, i en els altres casos, des que cessa el vici. Els fills, els descendents i els hereus de l'atorgant poden continuar l'acció de nul·litat, o exercir-la, si l'atorgant mor abans que hagin transcorregut els dos anys, durant el temps que resti per a completar aquest termini.

3. El que estableixen els apartats 1 i 2 s'aplica també al consentiment donat a la fecundació assistida de la dona.

4. El reconeixement de la paternitat fet en frau de llei és nul. L'acció de nul·litat és imprescriptible i pot ésser exercida pel ministeri fiscal o per qualsevol altra persona amb un interès directe i legítim.

15. L'article 235-30 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-30. Requisits personals per a adoptar

1. Per a poder adoptar la persona ha de ser major de vint-i-cinc anys, llevat que es tracti de l'adopció del fill del cònjuge o de la parella estable o de parents orfes, i tenir com a mínim catorze anys més que la persona adoptada.

2. L'adopció conjunta només s'admet en el cas dels cònjuges o dels membres d'una parella estable. En aquests casos, n'hi ha prou que un dels adoptants hagi complert vint-i-cinc anys.

16. L'article 235-36 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 235-36. Cessament de l'acolliment preadoptiu

1. L'acolliment preadoptiu cessa per les causes següents:

a) Adopció de la persona acollida.

- b) Mort o voluntat de la persona o les persones acollidores.
  - c) Sol·licitud de la persona acollida, si ha complert dotze anys.
  - d) Decisió de l'entitat pública competent fonamentada en un informe de seguiment desfavorable.
2. El cessament de l'acolliment per les causes a què fa referència l'apartat 1. *b, c i d* determina l'adopció de la mesura de protecció que més escaigui en benefici del menor.

17. L'article 236-1 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 236-1. Titulars de la potestat parental

Els progenitors, per a complir les responsabilitats parentals, tenen la potestat respecte als fills menors no emancipats.

18. L'article 236-6 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 236-6. Privació de la potestat parental

1. Els progenitors poden ésser privats de la titularitat de la potestat parental per incompliment greu o reiterat de llurs deures. Hi ha incompliment greu si el fill menor d'edat pateix abusos sexuals o maltractaments físics o psíquics, o si és víctima directa o indirecta de violència familiar o masclista.
2. Hi ha causa de privació de la potestat parental sobre el menor desemparat si els progenitors, sense un motiu suficient que ho justifiqui, no manifesten interès pel menor o incompleixen el règim de relacions personals durant sis mesos.
3. La privació de la potestat parental s'ha de decretar en un procés civil o penal i és efectiva des que la sentència esdevé ferma, sens perjudici que es pugui acordar cautelament de suspendre'n l'exercici.
4. Estan legitimades per a demanar la privació de la potestat parental les persones a què fa referència l'article 236-3.2 i, en el cas dels menors desemparats, l'entitat pública competent.
5. Si s'ha sol·licitat en la demanda, es pot constituir la tutela ordinària en el mateix procediment de privació de potestat parental, amb l'audiència prèvia de les persones legalment obligades a promoure'n la constitució.
6. La privació de la potestat no eximeix els progenitors de complir l'obligació de fer tot el que calgui per a assistir els fills ni la de prestar-los aliments en el sentit més ampli.

19. L'article 236-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 236-10. Exercici exclusiu de la potestat parental

La potestat parental és exercida exclusivament per un dels progenitors en els casos d'impossibilitat, absència de l'altre, i en el cas que l'autoritat judicial ho disposi en interès dels fills.

20. L'article 236-18 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 236-18. Representació legal

1. L'exercici de la potestat sobre els fills comporta la representació legal d'aquests.
2. S'exclouen de la representació legal dels fills els actes següents:
  - a) Els relatius als drets de la personalitat, llevat que les lleis que els regulin estableixin una altra cosa.
  - b) Els relatius a béns o serveis propis de l'edat dels fills, d'acord amb els usos socials.
  - c) Els actes en què hi hagi un conflicte d'interessos entre ambdós progenitors o entre el progenitor que exerceix la potestat i els fills.
  - d) Els relatius als béns exclosos de l'administració dels progenitors.

21. L'article 236-31 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 236-31. Manca d'autorització

1. Els actes que determina l'article 236-27 són anul·lables si s'han fet sense l'autorització judicial o sense els requisits que estableix l'article 236-30.
2. L'acció per a impugnar els actes que determina l'article 236-27 caduca al cap de quatre anys del moment en què els fills hagin assolit la majoria d'edat o l'emancipació.

22. Se suprimeix la secció cinquena del capítol sis del títol tres.

23. L'article 237-2 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 237-2. Persones obligades

1. Els cònjuges, els descendents, els ascendents i els germans estan obligats a prestar-se aliments.
2. Els deures d'assistència entre cònjuges i entre els progenitors i llurs fills es regulen per llurs disposicions específiques i, subsidiàriament, pel que estableix aquest capítol.
3. Els germans majors d'edat que no tinguin certificat administratiu de discapacitat només tenen dret als aliments necessaris per a la vida.

24. L'article 237-3 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 237-3. Exempció de l'obligació

Estan exemptes de prestar aliments entre parents les persones que tenen reconeguda una discapacitat, excepte en el cas que previsiblement llurs possibilitats excedeixin llurs necessitats futures, tenint en compte llur grau de discapacitat.

25. L'article 237-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 237-10. Compliment de l'obligació

1. L'obligació d'aliments s'ha de complir en diners i per mensualitats avançades. Si el creditor d'aliments mor, els seus hereus no han de tornar la pensió corresponent al mes en què s'hagi produït la defunció.
2. El deutor d'aliments pot optar per satisfer els aliments acollint i mantenint a casa seva la persona que té dret a rebre'ls, llevat que aquesta s'hi oposi per una causa raonable o que la convivència sigui inviable. Si hi ha diverses persones obligades i n'hi ha més d'una que vol acollir a casa seva el creditor, el jutge ha de decidir quina l'acull després d'escoltar l'alimentat i els diferents obligats, amb preferència i respecte a la voluntat de l'alimentat.
3. L'autoritat judicial, tenint en compte les circumstàncies, pot adoptar les mesures necessàries per a assegurar el compliment de l'obligació de prestar aliments, si la persona obligada ha deixat de fer efectiu puntualment més d'un pagament.

Disposició final tercera. *Modificació del llibre tercer del Codi civil de Catalunya*

Es modifiquen els articles 321-2, 322-1, 322-10, 322-11, 322-18, 323-1, 331-2, 332-3 i 332-12 del llibre tercer del Codi civil de Catalunya que resten redactats de la manera següent:

1. L'article 321-2 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 321-2. Capacitat per a la constitució

1. Poden constituir associacions les persones físiques i les persones jurídiques, privades i públiques.
2. Les persones físiques que constitueixen una associació han de tenir almenys catorze anys i actuar amb l'assistència dels representants legals si no estan emancipades. En les

associacions infantils, juvenils i d'alumnes i les altres integrades per menors d'edat és suficient la capacitat natural. Tanmateix, per a fer-hi aportacions o assumir obligacions patrimonials, cal la capacitat necessària per a aquests actes. En tot cas, cal que formi part de l'associació una persona major d'edat, com a mínim, a l'efecte de formalitzar els actes que ho requereixin.

3. En el cas de les persones jurídiques, es requereix que les normes per les quals es regeixen no els prohibeixin constituir associacions i que l'acord sigui adoptat per un òrgan competent.

2. L'article 322-1 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 322-1. Òrgans necessaris i voluntaris

1. Les associacions han de tenir els òrgans següents:

a) L'assemblea general, constituïda per tots els associats, que, com a òrgan sobirà, pot deliberar sobre qualsevol assumpte d'interès per a l'associació, adoptar acords en l'àmbit de la seva competència i controlar l'activitat de l'òrgan de govern.

b) L'òrgan de govern, que es pot identificar amb la denominació de junta de govern o junta directiva o amb una altra de similar, que administra i representa l'associació, d'acord amb la llei, els estatuts i els acords adoptats per l'assemblea general.

2. Les associacions infantils, juvenils i d'alumnes i les altres associacions integrades per menors han de tenir, si no hi ha cap persona major d'edat en l'òrgan de govern, un òrgan adjunt amb la composició i les funcions que estableix l'article 322-11.3.

3. L'assemblea general i l'òrgan de govern, d'acord amb llurs atribucions legals o estatutàries, poden acordar la creació d'altres òrgans, temporals o permanents, amb funcions delegades de caràcter deliberant o executiu.

3. L'article 322-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 322-10. Composició de l'òrgan de govern i requisits per a ésser-ne membre

1. L'òrgan de govern té caràcter col·legiat. Els estatuts en determinen la composició.

2. Els membres de l'òrgan de govern han d'ésser associats. I estar en ple exercici de llurs drets socials.

3. Les persones inhabilitades d'acord amb la legislació concursal no poden ésser membres de l'òrgan de govern de les associacions que duen a terme una activitat econòmica mentre no hagi finit el període d'inhabilitació.

4. L'article 322-11 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 322-11. Òrgan adjunt

1. Les funcions de representació de la persona jurídica, en les associacions infantils, juvenils i d'alumnes i les altres integrades per menors, han d'ésser exercides per algun dels membres de l'òrgan de govern major d'edat.

2. L'associació, si en l'òrgan de govern no hi ha cap persona major d'edat, ha de tenir un òrgan adjunt, constituït, com a mínim, per dues persones majors d'edat, que no cal que siguin associades perquè exerceixin les funcions de representació en els actes que ho requereixin.

3. Els integrants de l'òrgan adjunt són escollits i actuen d'acord amb el que estableixin els estatuts. Si els estatuts no ho estableixen, són escollits per l'assemblea general i poden actuar solidàriament.

4. La constitució inicial i les renovacions de l'òrgan adjunt s'han d'inscriure en el Registre d'associacions.

5. L'article 322-18 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:
Article 322-18. Cessament en el càrrec

1. Els membres de l'òrgan de govern cessen en el càrrec per les causes següents:

- a) Mort o declaració d'absència, en el cas de les persones físiques, o extinció, en el cas de les jurídiques.
- b) Inhabilitació o impossibilitat d'exercir el càrrec per al qual va ser nomenat.
- c) Venciment del càrrec, llevat de renovació.
- d) Renúncia notificada a l'òrgan de govern
- e) Separació acordada per l'assemblea general.
- f) Qualsevol altra que estableixin la llei o els estatuts.

2. L'assemblea general pot acordar en qualsevol moment separar de llurs funcions algun o tots els membres de l'òrgan de govern, amb subjecció, si escau, al que estableix l'article 322-5.3. L'acord de l'assemblea general d'exercir l'acció de responsabilitat determina la separació dels membres de l'òrgan de govern afectats.

6. L'article 323-1 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 323-1. Adquisició de la condició d'associat

1. Poden adquirir la condició d'associats les persones majors d'edat i els menors de més de catorze anys, amb l'assistència de llurs representants legals. Se n'exceptuen les associacions infantils, juvenils i d'alumnes i les altres associacions integrades per menors, en les quals es requereix capacitat natural.

2. Els menors de catorze anys poden adquirir la condició d'associats, per mitjà de llurs representants legals, si els estatuts no ho exclouen. Els menors amb capacitat natural suficient poden oposar-se sempre a l'ingrés en una associació i donar-se'n de baixa en qualsevol moment.

3. Les persones jurídiques, privades i públiques, poden adquirir la condició d'associades si no ho exclouen la llei ni llurs estatuts. La sol·licitud d'ingrés ha d'ésser acordada per l'òrgan competent.

7. L'article 331-2 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 331-2. Capacitat per a la constitució

1. Poden constituir fundacions les persones físiques i les persones jurídiques, privades i públiques. Les persones jurídiques públiques només ho poden fer conjuntament amb persones privades, d'acord amb llur normativa.

2. Les persones físiques, per a constituir una fundació, han de ser majors de 18 anys, si ho fan entre vius, o amb aptitud per fer actes d'última voluntat, si ho fan per causa de mort.

3. Perquè les persones jurídiques puguin constituir una fundació, cal que les normes que les regulen no els ho prohibeixin i que l'acord, en el qual ha de constar la finalitat d'interès general que es pretén assolir, sigui adoptat per un òrgan competent a aquest efecte o amb facultats suficients.

4. Els fundadors han de tenir la lliure disposició dels béns que aporten a la fundació.

8. L'article 332-3 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 332-3. Composició del patronat i requisits per a ésser-ne membre

1. El patronat té caràcter col·legiat i pot ésser integrat per persones físiques o jurídiques.

2. Els membres del patronat, si són persones físiques, han de complir els requisits següents:

- a) Ser majors d'edat.
- b) No estar inhabilitats per a exercir càrrecs públics o per a administrar béns.
- c) No haver estat condemnats per delictes contra el patrimoni o contra l'ordre socioeconòmic

o per delictes de falsedat.

3. Si els membres del patronat són persones jurídiques, hom s'ha d'atenir al que estableixen els estatuts respectius amb relació a la representació en els òrgans de representació, direcció i gestió d'altres persones jurídiques.

9. L'article 332-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 332-12. Cessament en el càrrec

1. Els patrons cessen en el càrrec per les causes següents:

- a) Mort o declaració d'absència, en el cas de les persones físiques, o extinció, en el cas de les persones jurídiques.
- b) Inhabilitació o impossibilitat d'exercir el càrrec per al qual va ser nomenat.
- c) Cessament de la persona en el càrrec per raó del qual formava part del patronat.
- d) Finiment del termini del mandat, llevat que es renovi.
- e) Renúncia notificada al patronat.
- f) Sentència judicial ferma que estimi l'acció de responsabilitat per danys a la fundació o que decreti la remoció del càrrec.
- g) Les altres que estableixen la llei o els estatuts.

2. La renúncia al càrrec de patró ha de constar de qualsevol de les maneres establertes per a l'acceptació del càrrec, però només produeix efectes davant tercers quan s'inscriu en el Registre de fundacions.

3. L'estimació de l'acció de responsabilitat contra una persona jurídica inhabilitada per a l'exercici de les funcions de patró les persones que la representaven en el patronat quan es van produir els fets constitutius de responsabilitat, però no determina que cessin en l'òrgan de govern, llevat que l'autoritat judicial disposi una altra cosa, ateses les circumstàncies del cas. L'estimació de l'acció de responsabilitat contra el membre del patronat designat per raó d'un càrrec no impedeix la designació de les persones que l'ocupin posteriorment.

Disposició final quarta. *Modificació del llibre quart del Codi civil de Catalunya*

Es modifiquen els articles 412-5, 421-3, 421-4, 421-7, 421-8, 421-9, 421-10, 421-11, 422-1, 424-6, 425-7, 425-10, 425-11, 425-12, 425-13, 428-6, 429,3, 429-14, 431-4, 431-10, 431-12, 432-3, 461-9, 461-10, 461-12, 461-16 i 461-24 del llibre quart del Codi civil de Catalunya que resten redactats de la manera següent:

1. L'article 412-5 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 412-5. Inhabilitat successòria

1. Són inhàbils per a succeir:

- a) El notari que autoritza l'instrument successori, el seu cònjuge, la persona amb qui conviu en parella estable i els parents del notari dins del quart grau de consanguinitat i el segon d'afinitat.
- b) Els testimonis, els facultatius, els experts i els intèrprets que intervinguin en l'atorgament de l'instrument successori, i també la persona que escriu el testament tancat a prec del testador.
- c) Qui ha prestat assistència espiritual a la persona que ha fet un acte d'última voluntat durant la seva darrera malaltia, i també l'orde, la comunitat, la institució o la confessió religiosa a la qual pertany.
- d) La persona que exerceix la tutela abans de l'aprovació dels comptes definitius de la tutela de la persona menor d'edat, llevat que sigui ascendent, o germà del causant.
- e) La persona que exerceix l'assistència representativa de qui atorga testament en el moment de realitzar la disposició per causa de mort, llevat que sigui ascendent, descendent,

cònjuge o germà. La inhabilitat per a succeir s'estén a les disposicions realitzades abans de l'aprovació de la rendició final de comptes.

2. Les persones físiques o jurídiques, les persones cuidadores i qui en depenen que hagin prestat serveis assistencials, residencials o de naturalesa anàloga al causant, en virtut d'una relació contractual, només poden ésser afavorides en la successió d'aquest si és ordenada en testament notarial obert o en pacte successori.

3. La inhabilitat successòria no impedeix ésser nomenat àrbitre, marmessor particular o comptador partidor.

2. L'article 421-3 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 421-3. Presumpció de capacitat per a testar

Es presumeix que totes les persones majors de 14 anys tenen aptitud per a testar.

3. L'article 421-4 r del Codi civil de Catalunya esta redactat de la manera següent:

Article 421-4. Capacitat per a testar

No poden testar els menors de catorze anys i els qui no tenen capacitat natural en el moment de l'atorgament.

4. L'article 421-7 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 421-7. Identificació i judici de capacitat per a testar

El notari ha d'identificar el testador i n'ha d'apreciar la capacitat en la forma i pels mitjans que estableix la legislació notarial.

5. L'article 421-8 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 421-8. Testament atorgat per persones amb discapacitat sensorial

1. Si la persona té una discapacitat sensorial en el moment d'atorgar testament, el notari ha d'oferir els mitjans necessaris per a testar d'acord amb la legislació notarial. El col·legi professional ha de proporcionar els mitjans esmentats sense que això pugui comportar cap càrrega econòmica addicional.

2. El que estableix l'apartat 1 s'aplica també en el cas que una persona amb discapacitat sensorial actuï com a testimoni en l'atorgament d'un testament notarial.

6. L'article 421-9 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 421-9. Apreciació de la capacitat per testar

1. El notari per apreciar la capacitat del testador pot:

a) Realitzar una acta prèvia per a requerir la intervenció de qui assisteix, dels familiars, persones i professionals que consideri convenient per manifestar les circumstàncies de la persona que vol testar, a fi d'assegurar l'aptitud per manifestar la seva voluntat lliure d'influències indegudes.

b) Requerir la intervenció de dos facultatius que certifiquin que la persona que testa té en el moment de testar prou aptitud o discerniment per fer-ho.

2. En els supòsits al que fa referència l'apartat 1.b s'ha de fer constar el dictamen en el testament, que han de signar amb el notari i si escau, amb els testimonis, les persones que l'han emès.

7. L'article 421-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 421-10. Testimonis

1. En l'atorgament del testament notarial, no cal la intervenció de testimonis, llevat que concorrin circumstàncies especials en el testador o que aquest o el notari ho demanin.

2. Concorren circumstàncies especials en el testador si per qualsevol causa no sap o no pot signar. No es considera que hi concorrin circumstàncies especials pel fet que tingui una discapacitat sensorial.

8. L'article 421-11 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 421-11. Idoneïtat dels testimonis

1. Els testimonis, si n'han d'intervenir, són dos, han d'entendre el testador i el notari i han de poder signar. No cal que siguin pregats, ni que coneguin el testador, ni que tinguin la seva mateixa residència.

2. No poden ésser testimonis:

a) Els menors d'edat i els que no poden testar.

b) Els condemnats per delictes de falsificació de documents, per calúmnies o per fals testimoni.

c) Els afavorits pel testament.

d) El cònjuge, el convivent en parella estable i els parents dins del quart grau de consanguinitat i el segon d'afinitat dels hereus instituïts o els legataris designats i del notari autoritzant.

3. Les causes d'inidoneïtat s'apliquen, a més de les persones a què fa referència l'apartat 2, als facultatius, als intèrprets i als experts que intervenen en el testament.

9. L'article 422-1 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 422-1. Nul·litat del testament

1. És nul el testament que no correspon a cap dels tipus que estableix l'article 421-5, i també l'atorgat sense complir els requisits legals de capacitat de testar i de forma i l'atorgat amb engany, violència o intimidació greu.

2. La manca d'indicació o la indicació errònia del lloc o la data d'atorgament del testament que en puguin afectar la validesa se salven si es poden acreditar d'alguna altra manera. La manca d'indicació de l'hora no anul·la el testament si el testador no n'ha atorgat cap altre el mateix dia.

3. Són nuls els testaments que no contenen institució d'hereu, llevat que continguin nomenament de marmessor universal o siguin atorgats per una persona subjecta al dret de Tortosa.

10. L'article 424-6 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 424-6. Requisits de l'elecció o la distribució

1. En la designació d'hereu pels parents, a manca de previsió pel testador o de regulació pel costum, regeixen les normes següents:

a) La facultat d'elecció o de distribució correspon als dos parents consanguinis, un de cada línia de progenitors, amb el vincle de parentiu més pròxim amb els fills o els descendents. Dins de cada línia té preferència el de més edat.

b) Per a exercir la facultat d'elecció o de distribució, cal tenir ple poder per a disposar, ser hàbil per a succeir al testador i no haver renunciat a la dita facultat.

c) El compliment de l'encàrrec és gratuït, però dona dret al reemborsament de les despeses causades.

d) L'elecció o la distribució s'ha de fer entre els fills i els descendents d'aquests, i comporta, en cas de distribució, la facultat d'instituir-los en les parts iguals o desiguals que ambdós parents estimin convenient, i de limitar a un o més fills o descendents la institució d'hereu i reduir els altres a la condició de legataris o legitimaris, d'acord amb les instruccions del testador i l'aplicació de les prelacions que resultin de la voluntat del testador.

e) Els parents no poden imposar gravàmens ni limitacions de cap mena, llevat que el testador ho hagi autoritzat.

f) L'herència no es defereix fins que no es fa l'elecció o la distribució.

2. La facultat d'elecció o de distribució només es pot exercir si, ateses les circumstàncies de la família, no hi ha més de dues línies de parents.

11. L'article 425-7 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 425-7. Principi de troncalitat

1. Un progenitor solament pot designar com a substituït pupil·lar en els béns de l'impúber procedents de la successió de l'altre progenitor, si aquest no ho ha fet, algun o alguns dels germans de l'impúber que siguin fills comuns o, si no n'hi ha, parents de l'altra branca dins del quart grau. Si manquen uns i altres i també pel que fa als altres béns, la designació del substituït pupil·lar pot recaure en qualsevol persona que no sigui indigne o inhàbil per succeir.

2. Si els progenitors no compleixen el que estableix l'apartat 1, són cridats com a substituïts pupil·lars els dits germans o parents, per l'ordre de la successió intestada.

12. L'article 425-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 425-10. Requisits

1. La substitució exemplar solament pot ésser ordenada per ascendents d'una persona que en sigui legitimària, si aquesta té constituïda una assistència judicial representativa i no té capacitat natural per a fer testament, i comprèn, ultra els béns del testador, els de la persona amb discapacitat.

2. Perquè la substitució exemplar sigui vàlida, l'ascendent ha de deixar a la persona substituïda la llegítima que li correspongui i aquesta no ha d'haver atorgat cap acte d'última voluntat.

13. L'article 425-11 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 425-11. Concurrència de substitucions

1. Si diversos ascendents substitueixen exemplarment el mateix descendent, preval la substitució disposada per l'ascendent mort de grau més pròxim. Si són del mateix grau, succeeixen en l'herència de la persona substituïda totes les substituïdes exemplars designades, en les quotes que resultin d'aplicar a les ascendents respectives les normes de l'ordre successori intestat.

2. Els béns procedents de cadascuna de les herències de les persones ascendents que hagin ordenat la substitució corresponen, en tot cas, a la substituïda exemplar designada.

14. L'article 425-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 425-12. Designació de substituït

1. La substitució exemplar ha d'ésser ordenada a favor de descendents, del cònjuge o del convivent en unió estable de parella de la persona substituïda. A manca d'aquestes, es pot ordenar a favor de parents de la substituïda dins del quart grau de consanguinitat en línia col·lateral. Si manquen les unes i les altres, es pot ordenar a favor de qualsevol persona.

2. La substitució exemplar es pot ordenar, sense haver de respectar l'ordre que estableix l'apartat 1, a favor de les persones físiques o jurídiques que han exercit l'assistència representativa o que han assumit els deures de cura i prestació d'aliments i els han complert fins a la seva mort.

15. L'article 425-13 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 425-13. Ineficàcia de la substitució

1. La substitució exemplar resta sense efecte en cessar l'assistència representativa, encara que després no atorgui testament, i també si la persona substituïda premor a la testadora o a la substituïda, o si aquesta premor a l'ascendent.
2. Si hi ha diversos ascendents, el que estableix l'apartat 1 s'aplica amb relació a la substitució exemplar respectiva.

16. L'article 428-6 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 428-6. Prohibicions de disposar en el testament

1. Les prohibicions o limitacions de disposar impliquen una minva de la facultat dispositiva dels béns i únicament són eficaces si són temporals.
2. Les prohibicions de disposar no poden excedir la durada de la vida d'una persona física determinada o, altrament, els trenta anys.
3. Si no s'ha fixat un termini per a la prohibició de disposar, s'entén que dura tota la vida de la persona gravada i que afecta tant els actes onerosos com els actes gratuïts fets entre vius.
4. Si la prohibició de disposar està condicionada a l'autorització d'una o diverses persones, perd eficàcia quan aquella o totes moren, o renunciïn, llevat que la voluntat del causant sigui una altra.
5. En qualsevol cas, l'afectat per la prohibició de disposar pot sol·licitar autorització judicial per a disposar si hi concorre una causa justa sobrevinguda.
6. Les simples recomanacions de no disposar no tenen eficàcia jurídica.

17. L'article 429-3 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 429-3. Capacitat i legitimació

1. Pot ésser marmessor qualsevol persona major d'edat.
2. Poden ésser marmessors l'hereu, el legatari, les altres persones afavorides per la successió i els qui en cada moment exerceixen un determinat càrrec.

18. L'article 429-14 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 429-14. Cessament

Els marmessors cessen en llur càrrec per mort, per impossibilitat d'exercir-lo, per excusa, o per remoció fonamentada en una conducta dolosa o greument negligent. També cessen en haver complert l'encàrrec i per haver transcorregut el termini que tenien per a complir-lo.

19. L'article 431-4 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 431-4. Capacitat

Els atorgants d'un pacte successori han d'ésser majors d'edat i gaudir de capacitat. Tanmateix, si un atorgant d'un pacte successori té només la condició d'afavorit i no li és imposada cap càrrega, pot ser menor d'edat i pot consentir en la mesura de la seva capacitat natural o per mitjà dels seus representants legals.

20. L'article 431-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 431-10. Acció de nul·litat

1. Abans de l'obertura d'una successió convinguda en pacte successori, només estan legitimats per a exercir l'acció de nul·litat els atorgants del pacte. Si la causa de nul·litat és la manca de capacitat o l'existència d'un vici del consentiment en l'atorgament del pacte o d'alguna disposició d'aquest, només està legitimada la part que ha incorregut en la manca

de capacitat o ha patit el vici, que pot actuar, si escau, per mitjà dels seus representants legals.

2. L'acció de nul·litat per manca de capacitat o per vici del consentiment caduca al cap de quatre anys a comptar del moment en què la persona legitimada adquireix la capacitat o en què el vici desapareix. En cas d'error, el termini compta des de l'atorgament del pacte.

3. Un cop oberta la successió, si no ha transcorregut el termini de caducitat que fixa l'apartat 2 o si hi concorre una altra causa de nul·litat, estan legitimats per a exercir l'acció les persones a qui pot beneficiar la declaració de nul·litat. En aquest cas, l'acció caduca al cap de quatre anys de la mort del causant.

21. L'article 431-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 431-12. Modificació i resolució de mutu acord

1. El pacte successori i les disposicions que conté es poden modificar i deixar sense efecte mitjançant acord dels atorgants formalitzat en escriptura pública. La facultat de modificar i resoldre els pactes successoris de mutu acord s'extingeix després de la mort de qualsevol dels atorgants.

2. Si a l'atorgament del pacte successori han concorregut més de dues persones, per a modificar-lo o resoldre'l, només cal el consentiment d'aquelles a les quals afecta la modificació o la resolució.

3. Per a consentir els actes de modificació o resolució d'un pacte successori, s'ha d'haver assolit la majoria d'edat, llevat que es tracti d'una modificació que afavoreixi un atorgant menor, cas en què s'aplica el que estableix l'article 431-4.

4. Si el pacte successori s'ha atorgat en capítols matrimonials, per a modificar-lo o resoldre'l, s'apliquen les regles sobre modificació o resolució d'aquests.

22. L'article 432-3 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 432-3. Capacitat per a atorgar donacions per causa de mort

1. Pot atorgar donacions per causa de mort qui té capacitat per a testar. Si no s'atorguen en escriptura pública, només són vàlides si el donant és major d'edat.

2. Pot acceptar donacions per causa de mort o els seus representants legals.

23. L'article 461-9 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 461-9. Capacitat per a acceptar i repudiar l'herència

1. Poden acceptar i repudiar l'herència les persones majors d'edat. Per a repudiar-la, les persones menors emancipades necessiten l'assentiment del pare i de la mare o de la defensa judicial.

2. Els pares o tutors necessiten l'autorització judicial per a repudiar les herències deferides als fills menors d'edat o a les persones posades en tutela.

3. Les persones jurídiques poden acceptar o repudiar les herències que els són deferides d'acord amb llurs normes reguladores. Per a acceptar una herència en forma pura i per a repudiar-la, si no hi ha una regla expressa, les persones jurídiques han d'observar les mateixes normes que per a fer un acte de disposició de béns.

24. L'article 461-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 461-10. Nul·litat per manca de capacitat o vicis del consentiment

1. Són nul·les l'acceptació i la repudiació fetes sense complir els requisits legals de capacitat o amb la voluntat viciada per error, violència, intimidació o dol. L'error només determina la nul·litat de l'acceptació o la repudiació si era excusable i va ésser determinant de la prestació del consentiment. S'entén que hi ha error si, amb posterioritat, apareixen altres

disposicions d'última voluntat que eren desconegudes i que alteren substancialment el contingut del títol successori acceptat o repudiat.

2. L'acció de nul·litat per manca de capacitat caduca al cap de quatre anys de l'arribada a la majoria d'edat. En cas de vici de la voluntat, l'acció caduca també al cap de quatre anys, que es compten, en cas d'error, des de la realització de l'acte; en cas de violència o intimidació, des que va cessar el vici, i en cas de dol, des del coneixement de l'engany.

25. L'article 461-12 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 461-12. Delació i interpel·lació al cridat

1. El dret del cridat a acceptar o repudiar l'herència no està sotmès a termini.

2. Les persones interessades en la successió, incloent-hi els creditors de l'herència o del cridat, poden sol·licitar al notari, una vegada hagi transcorregut un mes a comptar de la delació, que requereixi personalment al cridat a fi que, en el termini de dos mesos, li manifesti si accepta o repudia l'herència, amb advertència expressa que, si no l'accepta, s'entén que la repudia.

3. El requeriment personal al cridat s'ha de fer, com a mínim, dues vegades en dies diferents. Si aquest requeriment esdevé infructuós, el notari ha de fer el requeriment per correu certificat i, en cas que no es pugui notificar, s'ha de fer per mitjà d'edictes publicats en els dos diaris de més tiratge.

4. Una vegada transcorregut el termini de dos mesos sense que el cridat hagi acceptat l'herència en escriptura pública, s'entén que la repudia, llevat que sigui un menor d'edat, cas en el qual s'entén que l'accepta a benefici d'inventari.

26. L'article 461-16 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 461-16. Benefici legal d'inventari

Gaudeixen de ple dret del benefici d'inventari, encara que no l'hagin pres, qualsevol persona que tinguin un suport formal establert per a l'exercici de la capacitat jurídica, les persones hereves menors d'edat, tant si estan emancipades com si no ho estan, les hereves de confiança, les persones jurídiques de dret públic, i les fundacions i associacions declarades d'utilitat pública o d'interès social. També en gaudeixen les herències destinades a finalitats d'interès general.

27. El títol de la secció cinquena del capítol I del títol VI resta redactat de la manera següent: Secció cinquena. Els béns adquirits per menors d'edat.

28. L'article 461-24 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 461-24. Administració de béns adquirits per menors d'edat

1. Els béns adquirits per títol successori per menors d'edat han d'ésser administrats per la persona que el causant hagi designat en pacte successori, testament o codicil. Si no hi ha designació o la persona designada no pot o no vol assumir l'encàrrec, els han d'administrar els progenitors que exerceixin la potestat parental o qui exerceix la tutela.

2. Si un progenitor ha estat declarat indigne o ha estat desheretat, resta exclòs de l'administració dels béns que corresponguin als seus fills menors d'edat. L'administració d'aquests béns correspon a l'administrador especialment designat pel causant o, si no n'hi ha, a l'altre progenitor si exerceix la potestat, a qui exerceix la tutela o l'administració patrimonial en cas de tutela, o a la persona que designi l'autoritat judicial.

3. Per a la disposició o el gravamen de béns de menors d'edat adquirits per títol successori, s'apliquen les regles que hagi establert el causant, fins i tot en el cas que afectin la llegítima, i, si no n'hi ha, regeixen les normes generals per a fer aquests actes.

4. Si el causant és ascendent del menor d'edat, pot facultar l'administrador, un cop l'herència hagi estat acceptada, per a prendre possessió dels béns per ell mateix, amb l'obligació d'inventariar-los.

Disposició final cinquena. *Modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya*
Es modifiquen els articles 521-3, 531-10, 531-21, 531-26, 552-10, 553-16, 553-25 i 569-29 del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya que resten redactats de la manera següent:

1. L'article 521-3 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 521-3. Capacitat

1. Totes les persones amb capacitat natural poden adquirir la possessió.
2. Les persones menors d'edat poden exercir les facultats pròpies de la possessió amb l'assistència de llurs representants legals.

2. L'article 531-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 531-10. Capacitat per donar

Pot donar la persona major d'edat que tingui poder de disposició sobre l'objecte donat.

3. L'article 531-21 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 531-21. Capacitat per acceptar la donació

1. Poden acceptar donacions les persones que tenen capacitat natural.
2. Les donacions fetes amb gravàmens, càrregues o modes a persones en potestat parental o posades en tutela o a majors han d'ésser acceptades amb la intervenció o l'assistència de les persones que estableix el llibre segon.
3. Les persones que serien els representants legals de les concebudes si ja haguessin nascut poden acceptar les donacions que es facin a favor d'aquestes.
4. Les donacions fetes a favor de qui no està concebuda s'entenen fetes sota condició suspensiva.

4. L'article 531-26 del Codi civil de Catalunya esta redactat de la manera següent:

Article 531-26. Suspensió

1. La possessió per a usucapir se suspèn en els casos en què la usucapió es produeix:
  - a) Contra les persones menors d'edat que no poden actuar per si mateixes o per mitjà de llur representant, mentre es manté aquesta situació.
  - b) Contra les persones amb discapacitat mentre no puguin accedir a les mesures de suport que necessitin.
  - c) Contra el cònjuge o l'altre membre de la parella estable, mentre dura la convivència.
  - d) Entre les persones menors d'edat vinculades per la potestat parental o per una institució tutelar, o entre la persona concernida (assistida) i la que presta el suport a l'exercici de la capacitat jurídica.
2. El temps de suspensió de la possessió no es computa en el termini per a usucapir que estableixen les lleis.

5. L'article 552-10 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 552-10. Facultat de demanar la divisió

1. Qualsevol cotitular pot exigir, en qualsevol moment i sense expressar-ne els motius, la divisió de l'objecte de la comunitat.
2. Els cotitulars poden pactar per unanimitat la indivisió per un termini que no pot superar els deu anys.

3. L'autoritat judicial, si algun dels cotitulars és menor d'edat o persona amb discapacitat sense cap mesura de suport i la divisió els pot perjudicar, pot establir, de manera raonada, la indivisió per un termini no superior a cinc anys.

4. No es pot demanar la divisió quan l'objecte sobre el qual recau la comunitat és una nau o un local que es destina a places d'aparcament o a trasters de manera que cada cotitular té l'ús d'una plaça o de més d'una, llevat que s'acordi prèviament modificar-ne l'ús i això sigui possible.

6. L'article 553-16 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 553-16. Presidència

1. Corresponen a la presidència les funcions següents:

a) Convocar i presidir les reunions de la junta de propietaris.

b) Representar la comunitat judicialment i extrajudicialment.

c) Elevar a públics els acords, si escau.

d) Vetllar pel bon funcionament de la comunitat i pel compliment dels deures del secretari i de l'administrador.

e) Qualsevol altres funcions que estableixi la llei.

2. La junta de propietaris pot designar un vicepresident, que exerceix les funcions de la presidència en cas de mort, impossibilitat, o absència de qui ocupi la presidència. També pot exercir les funcions que la presidència li hagi delegat expressament.

7. L'article 553-25 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 553-25. Règim general d'adopció d'acords

1. Només es poden adoptar acords sobre els assumptes inclosos en l'ordre del dia.

2. S'adopten per majoria simple dels propietaris que han participat en cada votació, que ha de representar, alhora, la majoria simple del total de llurs quotes de participació, els acords que fan referència a:

a) L'execució d'obres o l'establiment de serveis que tenen la finalitat de suprimir barreres arquitectòniques o la instal·lació d'ascensors, encara que l'acord comporti la modificació del títol de constitució i dels estatuts o encara que les obres o els serveis afectin l'estructura o la configuració exterior.

b) Les innovacions exigibles per a l'habitabilitat, l'accessibilitat, la seguretat de l'immoble o l'eficiència energètica o hídrica segons llur naturalesa i característiques, encara que l'acord comporti la modificació del títol de constitució i dels estatuts o afectin l'estructura o la configuració exterior.

c) L'execució de les obres per a instal·lar infraestructures comunes o equips amb la finalitat de millorar la mobilitat dels usuaris, per a connectar serveis de telecomunicacions de banda ampla o per a individualitzar el mesurament dels consums d'aigua, gas o electricitat o per a la instal·lació general de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics encara que l'acord comporti la modificació del títol de constitució i dels estatuts.

d) L'execució de les obres per a instal·lar infraestructures comunes o equips amb la finalitat de millorar l'eficiència energètica o hídrica, així com per a instal·lar sistemes d'energies renovables d'ús comú en elements comuns, encara que l'acord comporti la modificació del títol de constitució i dels estatuts o afectin l'estructura o la configuració exterior.

e) L'execució de les obres per a instal·lar infraestructures o equips amb la finalitat de millorar l'eficiència energètica o hídrica, així com per a instal·lar sistemes d'energies renovables d'utilitat particular en elements comuns, a sol·licitud dels propietaris interessats, encara que afectin l'estructura o la configuració exterior. L'acord adoptat inclou, si la instal·lació existent ho permet, l'accés d'altres propietaris sempre que abonin l'import que els hagués correspost

quan es va fer la instal·lació, degudament actualitzat, així com el cost de l'adaptació necessària per tenir-hi accés. Els propietaris que vulguin tenir accés a les instal·lacions preexistents han de comunicar-ho prèviament a la presidència o a l'administració de la comunitat.

f) La participació en la generació d'energies renovables compartides amb altres comunitats de propietaris, així com també amb comunitats energètiques locals o ciutadanes d'energia, encara que l'acord comporti la modificació del títol de constitució i dels estatuts.

g) Els contractes de finançament per a fer front a les despeses derivades de l'execució de les obres o de les instal·lacions previstes pels apartats anteriors.

h) Les normes del reglament de règim interior.

i) L'acord de sotmetre a mediació qualsevol qüestió pròpia del règim de la propietat horitzontal.

j) Els acords que no tinguin fixada una majoria diferent per a adoptar-los.

3. Per al càlcul de les majories es computen els vots i les quotes dels propietaris que han participat en la votació de cadascun dels punts de l'ordre del dia, sia de manera presencial, sia per representació o per delegació del vot. En els casos que un element privatiu pertanyi a diversos propietaris, aquests tenen conjuntament un únic vot indivisible per raó de la propietat del dit element privatiu. L'adopció de l'acord per majoria simple requereix que els vots i quotes a favor superin els vots i quotes en contra.

4. Els acords que modifiquin la quota de participació, els que privin qualsevol propietari de les facultats d'ús i gaudi d'elements comuns i els que determinin l'extinció del règim de la propietat horitzontal simple o complexa requereixen el consentiment exprés dels propietaris afectats.

5. Els propietaris o els titulars d'un dret possessori sobre l'element privatiu, en el cas que ells mateixos o les persones amb qui hi conviuen o treballen tinguin alguna discapacitat o siguin majors de setanta anys, si no aconsegueixen que s'adoptin els acords a què fan referència les lletres a i b de l'apartat 2, poden demanar a l'autoritat judicial que obligui la comunitat a suprimir les barreres arquitectòniques o a fer les innovacions exigibles, sempre que siguin raonables i proporcionades, per a assolir l'accessibilitat i la transitabilitat de l'immoble en atenció a la discapacitat que les motiva.

6. Als efectes únicament de la legitimació per a la impugnació dels acords i l'exoneració del pagament de despeses per a noves instal·lacions o serveis comuns, els propietaris que no han participat en la votació es poden oposar a l'acord per mitjà d'un escrit enviat a la secretaria, per qualsevol mitjà fefaent, en el termini d'un mes d'ençà que els ha estat notificat. Si una vegada passat el mes no han tramès l'escrit d'oposició, es considera que s'adhereixen a l'acord.

8. L'article 569-29 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 569-29. Capacitat i legitimació per a constituir una hipoteca

1. Per a constituir una hipoteca es requereix la lliure disposició dels béns.

2. Les persones menors d'edat solament poden constituir una hipoteca si compleixen els requisits que aquest codi i les altres lleis estableixen per a l'alienació i el gravamen de llurs béns.

3. Si la hipoteca es constitueix per mitjà d'apoderats, el poder ha de contenir expressament la facultat d'hipotecar, tant si és en poder especial com en poder general. La persona representada, si escau, pot ratificar la hipoteca constituïda sense poder o amb un poder insuficient abans que l'altra part l'hagi revocat.

Disposició final sisena. *Modificació del llibre sisè del Codi civil de Catalunya*

Es modifiquen els articles 621-4, 621-45, 622-33, 622-37 i 623-5 del llibre sisè del Codi civil de Catalunya que resten redactats de la manera següent:

1. L'article 621-4 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 621-4. Prohibicions

No poden adquirir en virtut de contracte de compravenda, directament o per persona interposada:

- a) Els empleats públics, els béns públics que gestionen.
- b) Els jutges, els magistrats, el personal de l'Administració de justícia, els advocats, els procuradors i els perits, els béns litigiosos respecte a procediments en els quals exerceixen llurs funcions d'acord amb la normativa aplicable.
- c) Els qui, per llei o per acte d'autoritat pública, administren béns d'altri, els béns administrats, llevat que la llei o l'autoritat disposin una altra cosa.
- d) Els qui exerceixin funcions tutelars de les persones menors d'edat, els béns d'aquestes, llevat d'autorització o aprovació judicials.
- e) Els qui prestin assistència a les persones amb discapacitat, els béns d'aquestes, llevat del seu consentiment exprés o d'autorització o aprovació judicial.
- f) Els apoderats i mandataris, els béns la gestió dels quals tenen encomanada, llevat de consentiment exprés.
- g) Els marmessors, els béns que administren, llevat d'autorització expressa.

2. L'article 621-45 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 621-45. Avantatge injust

1. El contracte de compravenda i els altres de caràcter onerós es poden rescindir si, en el moment de la conclusió del contracte, una de les parts depenia de l'altra o hi mantenien una relació especial de confiança, estava en una situació de vulnerabilitat econòmica o de necessitat imperiosa, no podia preveure les conseqüències dels seus actes, era palesament ignorant o manifestament mancada d'experiència, i l'altra part coneixia o havia de conèixer aquesta situació, se'n va aprofitar i en va obtenir un benefici excessiu o un avantatge manifestament injust.

2. En la compravenda de consum, el contracte es pot rescindir, a més de pels motius a què fa referència l'apartat 1, si ocasiona en els drets i obligacions de les parts un greu desequilibri en perjudici del consumidor, contrari a les exigències de la bona fe i l'honradesa de tractes.

3. L'article 622-33 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:

Article 622-33. Causes

El mandat s'extingeix, a més de per les causes establertes pel títol de constitució o per la llei, per:

- a) El compliment de l'encàrrec.
- b) La revocació per part del mandant o el desistiment del mandatari.
- c) La mort, la declaració de mort o d'absència, la declaració de concurs del mandant o del mandatari.
- d) La constitució de mesures d'assistència representativa dins del procediment de provisió de suports a la capacitat jurídica.
- e) L'extinció de la persona jurídica mandant o mandatària.

4. L'article 622-37 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:
Article 622-37. Desistiment del mandatari

1. El mandatari pot desistir del mandat comunicant la seva decisió al mandant.
2. Si el mandat s'ha conferit per un temps determinat o per a un afer concret i el mandatari en desisteix sense causa legítima, ha d'indemnitzar el mandant pels danys i perjudicis soferts.
3. Si el mandat s'ha conferit per un temps indeterminat, el mandatari no ha d'indemnitzar el mandant pels danys i perjudicis soferts, llevat que la comunicació de desistir-ne sobrepassi un temps prudencial o que no acrediti l'existència de causa legítima.

5. L'article 623-5 del Codi civil de Catalunya resta redactat de la manera següent:
Article 623-5. Parts contractuals

1. Poden establir contractes de conreu les persones majors d'edat.
2. Els usufructuaris, els fiduciaris, els compradors a carta de gràcia i els altres titulars de drets limitats sobre la finca poden concloure contractes de conreu, per bé que, una vegada extingit llur dret, el contracte subsisteix fins que fineixi el termini del mateix contracte o de la pròrroga en curs.
3. El règim que estableix l'apartat 2 s'aplica als contractes de conreu conclosos pels representants legals de les persones menors d'edat quan s'extingeix llur representació.

Disposició final setena. *Modificació del Decret 30/2012, de 13 de març, del Registre de nomenaments no testamentaris de suports a la capacitat jurídica i del Registre de patrimonis protegits.*

1. Es modifica el títol del Decret 30/2012, de 13 de març, que queda redactat de la manera següent:
«Decret 30/2012, de 13 de març, del Registre de nomenaments tutelars no testamentaris de suports a la capacitat jurídica i del Registre de patrimonis protegits.»
2. Totes les referències que el Decret 30/2012, de 13 de març, faci al Registre de nomenaments no testamentaris de suports a la capacitat jurídica s'han d'entendre fetes al Registre de nomenaments tutelars no testamentaris de suports a la capacitat jurídica.
3. El Decret 30/2012, de 13 de març, objecte de modificació mitjançant aquesta llei, manté el rang reglamentari de decret a tots els efectes.

Disposició final vuitena. *Referències d'altres normes vigents a Catalunya*

Totes les referències que qualsevol normativa vigent faci a la tutela, la curatela i la potestat parental prorrogada o rehabilitada per a persones majors d'edat s'ha d'entendre que es fan al règim de mesures de suport a l'exercici de la capacitat jurídica contingut als capítols 2 i 3 del títol II del llibre segon del Codi civil de Catalunya.

Disposició final novena. *Entrada en vigor*

Aquesta llei entra en vigor al cap de sis mesos de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.